

ČIA YRA ŽMOGUS, KURIS GALI ĮJUNGTI ŠVIESĄ

Ačiū broli. (Te ji dainuoja.) Dabar palenkime savo galvas.

Mūsų Dangiškasis Tėve, mes dėkojame Tau ši ryta už Tavo gerumą ir malonę, kad suteikei mums privilegiją vėl susirinkti kartu čia, dieną, dar šioje didžiosios Amžinybės pusėje, kad pašlovinti mieląjį, Viešpatį Jėzų Kristų. Mes dėkojame Tau už tai, kad Jis atėjo į žemę, kad—kad atpirktų mus iš nuodėmingo gyvenimo ir suteiktų mums šį didį paveldą, kurį mes turime per Jo teisumą. Ir kai mes ši ryta, esame čia, kaip Jo ambasadoriai, kad—kad perlaužtume šią Gyvybės Duoną šiam laukiančiam susirinkimui, te Šventoji Dvasia įkvepia kiekvieną Žodį ir įdeda jį į žmonių širdis, tiesiog pagal mūsų turimą poreikį. Mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

Atsisėskite.

² Aš tikrai laikau tai didele privilegija, dar kartą, ši ryta, stovėti čia su jumis. Atsiprašau, jog neturime daugiau vietos, nei turime, kad galėtume pasirūpinti žmonėmis. Mūsų bažnyčia nėra pakankamai didelė. Ir mes esame labai dėkingi, galėdami būti čia, per šias atostogas, iš—iš savo namų. . . Tusone. Ir oras buvo gana atšiaurus, bet mes džiaugėmės, kad esame čia ir turime susirinkimą.

Taigi, norėčiau paskelbti, jog ši vakarą bus išgydymo tarnavimas, ar malda už sergančius. Ir tik dabar pasakiau Biliui. Jis paklausė: „Na, ką tu darysi?“

³ Aš pasakiau: „Na, galbūt tau derėtų išdalinti kažkiek kortelių ši vakarą, apie šešios trisdešimt, tam, kad žmonės ne. . .“

Ir, matote, čia taip susigrūdę, kad tiesiog žinotume, kaip atvesti juos, vieną paskui kitą, taigi jus galėtumėte būti pakviesti pagal jūsų kortelės numerį, ir taigi nebus jokios spūsties. Mes tiesiog galime pakviesti juos, vieną po kito, leisti jiems praeiti pro eilę, kai melsimės už juos.

⁴ Taigi, jūs, jei sergate, ar turite sergančių artimųjų ir norite juos atvesti, ateiškite maždaug šešios trisdešimt, panašiu laiku, septintą, ir paimkite maldos kortelę. Jis bus prie durų, ar kur tai, jis išdalins jas, jums įeinant.

⁵ Ir, tuomet, tai tikriausiai bus paskutinis kartas, kai sugrįšiu, po kuri tai laiko, kadangi dabar aš turiu labai užimtą tvarkaraštį. Esu čia ir vis dar Jungtinėse Valstijose iki šios

pavasario pabaigos. Taigi, mes, galbūt vėl sugrįšime šiek tiek vėliau šią vasarą.

Jei Viešpats leis, norėčiau, jei mes gautume vietą štai čia, jei joje bus oro kondicionierius. Ketinau paprašyti Bilio. Norėčiau pakalbėti apie tuos Septynis Trimitus, praveisti tar- . . . susirinkimą čia apie Septynis Trimitus, jei—jei Viešpats leis. Nes, tai, Septyni Bažnyčios Laikotarpiai, bei Septyni Antspaudai, o dabar Septyni Trimitai. Ir galėčiau skirti kažkiek laiko birželį, kai žmonės turi atostogas, skirti jiems laiko, kad jie galėtų atvykti.

⁶ Ir aš džiaugiuosi matydama šį ryta čia brolių Shepherd iš ligoninės. Anądien buvau nuvykęs jo aplankyti. Ir sesė Shepherd, aš nespėjau jums vakar paskambinti. Tas sapnas, kurį jūs man atsiuntėte, buvo labai, labai puikus. Jūs matėte, kaip tai buvo, Kristus buvo—ant . . . buvo padangėse, ant to balto žirgo, bet taigi, buvo sulaikytas, suprantate. Bet, vis dėlto, prieš jam išnykstant, visa jūsų šeima spėjo jį pamatyti. Tai, sapno aiškinimas toks, tai, kad jūsų šeima matė Jo judėjimą šiomis paskutinėmis dienomis, prieš tam praeinant, kas Tai buvo. Todėl, tai yra, tai buvo labai dvasinga, ir labai geras palaiminimas jums, jūsų šeimai. Ta šeima išėjo iš kažkoko didelio suspaudimo, kad pasiektų tai, kur jie yra šiandien.

⁷ O dabar mes širyt turime kai ką, šiek tiek iš liūdnos pusės. Nuo tada, kai aš čia sutikau . . . Vieni iš mūsų brangių draugų, ir—ir lankančiųjų šią bažnyčią, Coats šeima; kuriuos mes visi mylime. Jie atvyko iš rytų, ir, ar iš Čikagos apylinkių. Ir sesuo Billie Habib, ir—ir jos sesuo, Armstrong, ir visos mergaitės. Jie . . . Manau, jie anksčiau buvo nazarenai, bet atėjo pas Viešpatį, ir jie yra mūsų labai brangūs draugai.

Ir brolis bei sesuo Coats, jų tėvas ir motina, anądien buvo kelyje į namus, važiavo iš Vakarų, ir kažkas nuslydo kelyje ir—ir vietoje užmušė seserį Coats. Ir—ir kol jie paskambino man į—į Tusoną, ir aš išgirdau apie tai, sėdėjau tiesiog ten, su dėžute saldainių, kuriuos ji buvo man pagaminusi, padėtais ant—ant stalo. Ir jūs nežinote, kaip tai privertė mane pasijusti. Bet aš—aš manau, kad, širyt dėkoju Viešpačiui, jai neteko kentėti. Ji buvo senyvo amžiaus ir jai neteko kentėti. Ir ji iškeliavo Namu, būti su Dievu.

⁸ Aš tiesiog maščiau ir kalbėjausi su dviem jos mergaitėmis, tiesiog dabar, ten kambaryje. Brolis Coats yra čia šį rytą; jam lūžo keli šonkauliai. Ir aš paskambinau jam į ligoninę, kur jis buvo paguldytas, Misūryje, ir jo šonkauliai buvo lūžę bet jis tikrai turėjo tikros drąsos, tikras krikščionis; žinant, kad jo mažoji karalienė nėra mirusi, ji gyva amžinai su Kristumi, ir ten bus susivienijimo laikas.

⁹ Jobas kartą pasakė: „O, kad Tu paslėptum mane kape, ir išlaikytum mane slaptoje vietoje, kol praeis Tavo rūstybė“.

¹⁰ Ar esate, kada pastebėję Dievą, gamtoje, darantį tą patį? Kaip syvai, esantys aukštai medžiuose, išlaiko lapus; o prieš ateinant žiemos metui, rūstybei, kuri yra išliejama ant žemės. . . Matote, kadaise žemėje nebuvo žiemos. Ir Tūkstantmetyje daugiau niekada nebebus žiemų, suprantate. Taigi, tai yra žemei skirta rūstybė. Tuomet, kai tai įvyko. . . Suprantate, prieš ateinant rūstybei, Dievas iš Savo malonės nuleidžia tuos syvus tiesiai į. . . po žeme, į to medžio šaknis, ir laiko juos ten, kol praeis žiemos rūstybė, tuomet vėl pakelia juos, suprantate, pavasario metu.

„O, kad Tu paslėptum mane kape ir išlaikytum mane slaptoje vietoje, kol praeis Tavo rūstybė“. Tai, ką Jis padarė mūsų sesei. Tai, ką Jis daro visiems krikščionims.

¹¹ Broli Coats, telaimina jus Dievas. Esu toks laimingas, žinodamas tai, kad Dievo Antspaudas išlaiko nelaimės valandą. Žinau, ką jis išgyvena, nes prieš daugelį metų aš pats išgyvenau kažką panašaus. Bet aš. . . Vienas po kito mes turime persikelti per šią didžiąją upę; ir, aš, ir vieną iš tų dienų ateis mano laikas; ir jūsų laikas, vieną iš tų dienų. Bet kaip Dovydas pasakė: „Aš nebijosiu pikto; nes Tu esi su manimi. Tavo lazda ir Tavo ramstis paguodžia mane“.

¹² Dabar, paminint seserį Coats, mūsų brangią seserį, kuri iškeliavo pas Dievą. Aš. . . Kaip nedidelį jos paminėjimą, ši rytą, norėčiau, kad susirinkimas atsistotų tiesiog minutėlei.

Palenkime savo galvas ir pagalvokime apie tą, kuri kartą, prieš kelias dienas, įėjo į šią bažnyčią, buvo tarp mūsų, spaudė mūsų rankas, miela krikščionė, dabar yra toje vietoje, kurią Viešpats ne taip seniai leido man pamatyti, vėl jauna moteris, laukianti ateinančios savo šeimos.

¹³ Mūsų Dangiškasis Tėve, mes dėkojame Tau už prisiminimus apie seserį Coats. Kokia brangi, miela sesė! Ir dabar ateina laikas, kai mes nugyvensime savo gyvenimo tarpsnį, kuris buvo mums paskirtas, mes turėsime pereiti per upę. Mes dėkojame Tau, kad jai nereikėjo kentėti. Čia tikriausiai nebuvo nieko, dėl ko ji turėtų kentėti. Ji tiesiog išėjo tiesiai į Dievo glėbį, tiesiog akimirksniu.

¹⁴ Jos vyras, jos vaikai, yra čia ši rytą, Viešpatie, grįžę tiesiai į savo pareigos vietą. Kaip mes dėkojame Tau už tą drąsų tikėjimą! „Mūsų tėvų Tikėjimas ir toliau yra gyvas, vietoj požemio kalėjimo, liepsnos ir kalavijo“. Mes dėkojame Tau už visus šiuos dalykus.

¹⁵ Suteik jos brangiai sielai atilsį, Viešpatie. Ji buvo mūsų sesuo. Liūdesys, ašaros užlieja mūsų širdį, dėl jos nebuvimo, bet džiaugsmas skverbiasi pro tas ašaras, leidžiantis mums žinoti su Tavo Žodžio užtikrintumu, jog ji toliau gyvena nemirtingą gyvenimą, kur niekada nemirs. Ir ten, kur ji dabar yra, daugiau

niekada nebus nelaimingo atsitikimo, tik laukimas tų, kurie ateis vėliau prie jos prisijungti.

¹⁶ Palaimink brolių Coats, ir palaimink šias merginas ir jos šeimą, Viešpatie, ir šiuos artimuosius, ir visus, kurie ją myli. Ir vieną dieną, Tėve, mes tikimės susitikti su ja ten, tame didingame Anapus, kur nėra nei ligų, nei sielvarto, nei mirties. Iki to laiko, išlaikyk visus mus sveikus ir apsaugotus, tarnaujančius Tau ir laukiančius tos dienos. Mes prašome to Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁷ Te didi Šventoji Dvasia, kuri darbuojasi su mumis čia, bažnyčioje, apreiksdama Jo Žodį, te Jis suteikia ramybę jos narsiai sielai, kol mes su ja susitiksime.

¹⁸ Dabar, šį rytą čia šilta, nes tie kūnai, žinote, tiek daug šilumos, kurią išskiria žmogaus kūnas.

¹⁹ Taigi, dabar norėtume pateikti pranešimą. Kartais mūsų tarnavimas čia, užtrunka gana ilgai, rytais, nes... Iš tikrųjų nėra gerai užlaikyti tarnavimą tiek ilgai, nes, valandą, pusantros valandos, o kartais ir dvi valandas. Bet, ką aš darau, aš ten gale darau įrašą, suprantate, ir ši garsajuostė išsiunčiama į visą pasaulį. Ir tai, ką aš... ryte mes susirenkame, gana ilgai, tai—tai dėl to, jog aš atvykau čia, kad padarytume šias garsajuostes. Tai tam... Aš... jie... Suprantate, jūs galite matyti ten kambaryje, kur įrašomos garsajuostės. Dabar... Ir jos išsiunčiamos į visą pasaulį.

²⁰ Taigi, greitai, Viešpačiui leidus, ši ateinanti, vos tik išvažiuosiu iš čia... Išvyksiu, Viešpačiui leidus, rytoj ryte, kažkuriuo laiku, atgal į Arizoną, nes turiu artėjantį susirinkimą. Ir tuomet tai tiesiog per visas pietines valstijas. Ir jūs, pietiečiai, iš Džordžijos ir Misisipės, ir Teksaso, ir Alabamos, mes keliausime tiesiai iki ten, iki pat Floridos.

²¹ Iš čia vyksime į Finiksą, po to į Kaliforniją, ir tiesiai atgal į Dalasą, ir—ir turbūt užsuksime į San Antonio, manau, kad į jį, ir atgal į Alabamą, ir Floridą, ir ta linkme. Taigi, Viešpačiui leidus, mes netrukus susitiksime ten su jumis.

²² Ir tuomet jūs toliau melskitės už mus, o mes jums pranešime, kada, jei mes... Viešpats dabar idės į mūsų širdį, kad šią ateinančią vasarą praleistume čia keletą dienų.

²³ Turėjau suplanuotą susirinkimą seką. Ir daugelis iš jūsų Niujorke žinote, kai atėjo regėjimas, kuris sakė, jog tie susirinkimai Skandinavijos šalyje... Jūs prisimenate, kaip jie buvo ten suplanuoti? Ir tuomet, man būnant Niujorke, atėjo regėjimas, kad kiekvienas iš tų susirinkimų dėl tam tikrų priežasčių bus atšauktas. Ir aš prisimenu, kad kai kuriems iš jūsų čia apie tai pasakiau, kai buvau Niujorke. Būtent taip ir įvyko, nes jie visi norėjo tos pačios dienos, bet negalėjo gauti to pastato.

Taigi, tuomet, birželį ten galbūt liks šiek tiek laisvos vietos. Tai galbūt buvo Viešpaties valia, aš svarsčiau, galbūt sugrįžti tiesiai čia dėl tų Trimitų, kol dar ne per vėlu. Suprantate? Taigi mes žinome, kad viskas išeina į gerą. Taigi, tai buvo mano širdyje, taigi galbūt tai ir yra, ką Jis nori, kad mes darytume.

²⁴ Dabar, matau, kad jūs apsikeičiate sėdimomis vietomis ir— ir prieškambariuose, ir taip toliau. Mes norėtume, kad tiesiog turėtume pakankamai vietos atsisėsti.

Ir dabar, kai mes turėsime tuos „Trimitus“, tai...mes norime gauti vidurinės mokyklos sporto salę. Manau, kad joje gali susėsti penkiasdešimt penki šimtai, ir tuomet mes taip pat turėsime galimybę, jog visi turėtų vietą, galėtų atsisėsti ir ramiai klausytis, kol mes—kol mes pamokslaujame.

²⁵ Arba, tai, Trimitai, jie yra labai, labai puikūs. Aš peržvelgiau juos anądien. Suprantate, Šeštame Antspaude, visi Septyni Trimitai skamba tiesiai ten, tame Šeštame Antspaude, suprantate, prieš pat Septintam Antspaudui atidengiant Kristaus Atėjimą.

²⁶ Ir, ši vakarą, aš turiu labai svarbų pamokslą, kurį norėčiau pasakyti tiesiog prieš pat išgydymo tarnavimą. Ir jei esate čia, bei ketinate pasilikti, na, mes pasistengsime, jei bus įmanoma, pradėti šiek tiek anksčiau, kadangi mes turėsime maldos eilę. Aš ilgai nepamokslausiu, bet yra kai kas, ką jau kurį laiką norėjau pasakyti bažnyčiai, kaip ir informuoti jus apie tai, kaip šiuo metu viskas vyksta, ir tiesiog kur mes stovime, ir geriausiai kaip man yra žinoma per Raštą.

²⁷ Taigi, noriu, kad širyt atsiverstumėte kartu su manimi, jei norite pasižymėti ar užsirašyti iš kur mes skaitome, Izaijo Knyga. Ir aš norėčiau perskaityti iš Izaijo, 42-as Izaijo skyrius.

²⁸ Širyt mes taip pat esame labai laimingi už tai, kad su mumis sėdi brolis Dauch. Kol jūs verčiate puslapius... Žinote, anądien čia Šreveporte, jie manė, kad jis neišgyvens. O jis neabejotinai turi tikėjimą. Taip, pone, jis tiesiog išlipo iš to; Viešpats telaimina jį toliau, taip. Suprantate, brolis Dauch yra devyniasdešimt vienerių metų amžiaus, ir turėjo visišką širdies nepakankamumą; o prie to dar širdies smūgi. Ir pats gydytojas pasakė, kad jie nematė jokios galimybės jam išgyventi. Brolis Dauch ir toliau gyvena, o gydytojas yra miręs. Suprantate? Nes jis... Suprantate, brolis Dauch sėdi čia.

²⁹ Ir tuomet, devyniasdešimt vienerių metų amžiaus vyras, sergantis širdies nepakankamumu, ir širdies smūgis. Ir tuomet, kai aš keliavau ten, mačiau jį einantį gatvę; aš mačiau jį bažnyčioje. Ir aš nuėjau bei pasakiau jam, po deguonies palapinė: „Viešpaties Vardu, aš spaudžiu jums ranką... Aš vėl pamatysiu jus bažnyčioje, ir paspausiu jums ranką gatvėje“.

Jau sekančiame tarnavime jis buvo čia, sėdėjo tiesiai štai čia, bažnyčioje. Ir aš nuvykau į Luisvilį, kur mes valgome

ten „Mėlynajame Šerne“, pavalgyti, ir vos tik išlipau iš savo automobilio, pradėjau eiti gatve, ir štai gatve ėjo brolis Dauch. Štai taip, tiesiog tobulai. Ir kaip Viešpats jį palaimino!

³⁰ Taigi, ši vakarą mes kalbėsime apie išgydymą, bei visa kita, ir ši vakarą turiu jums pasakyti keletą tikrai išskirtinių dalykų.

³¹ Bet dabar, dėl garsajuosčių, kad pasiruoštų paleisti įrašą, noriu pradėti skaityti nuo Izaijo 42-o skyriaus, ir nuo 1-os iki 7-os eilutės. Ir Mato 4-as skyrius, pradėdamas, manau, 15 ir 16-a eilutėmis.

³² Taigi, Izaijo 42-ame skyriuje, mes perskaitysime.

Štai mano tarnas, kurį aš palaikau; mano išrinktasis, kuriuo gėrisi mano siela; aš apgaubiau jį savo dvasia: jis atneš teismą pagonims.

Jis nešauks ir nepakels savo balso, ir gatvėje nebus girdėti jo balso.

Palūžusios nendrės jis nenulauš nei blėstančio dagčio jis neužgesins: jis išves teismą į tiesą.

Jis nepails ir nepasiduos nevilčiai, kol jis... neįtvirtins žemėje teismo; ir salos lauks jo įstatymų.

Taip sako... VIEŠPATS, kuris sukūrė dangus ir juos išskleidė; tas, kuris patiesė žemę, ir tai, kas iš jos išauga; joje jis duoda gyvybę žmonėms ir dvasią joje gyvenantiems:

Aš, VIEŠPATS, pašaukiau tave teisumo pergalei, ir aš paimsiu tave už rankos, ir išlaikysiu tave, padariau tave kaip sandorą žmonėms, kaip šviesą pagonims;

Kad atvertum neregių akis, kad išvestum iš kalėjimo belaisvius, ir tuos, kurie sėdi belangės tamsybėje.

³³ Dabar, Mato Evangelijos 4-ame skyriuje, norėčiau perskaityti šios pranašystės, pasakytos per Izaiją, išsipildymą. Mato 4-ame skyriuje aš—aš pradėsiu skaityti. Jei galime, pradėkime nuo 12-os eilutės vietoj 15-os.

Taigi, kai Jėzus išgirdo, kad Jonas buvo įmestas į kalėjimą, jis pasitraukė į Galilėją;

...palikęs Nazaretą, jis atėjo ir apsigyveno Kafarnaume, kuris yra prie jūros pakrantės, Zabulono ir Neftalimo ribose:

Kad išsipildytų, kas buvo pasakyta per pranašą Izaiją, sakantį:

Štai Zabulono žeme ir Neftalio žeme, prie jūros kelio, už Jordano, pagonių Galilėja;

Tauta... kuri sėdėjo tamsoje, išvydo skaisčią šviesą; ir tiems, kurie gyveno ūksmingoje mirties šalyje, užtekėjo šviesa.

Ir nuo to meto Jėzus ėmė pamokslauti ir sakyti:
 „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė“.

³⁴ Te Viešpats prideda Savo palaiminimų Jo Žodžio skaitymui! Ir dabar, neiįprastas trumpas posakis, kurį išgirdau, kai kažkas kalbėjo, išsakė tai, ir aš noriu paimti tai kaip temą: „Čia yra Žmogus, Kuris Gali Įjungti Šviesą“. Ir dabar mes pakalbėsime šviesos tema.

³⁵ Tai yra tęsinys trijų temų, apie kurias ką tik kalbėjome.

Viena iš jų, Tusone ar Fenikse, apie tai, kodėl Jėzus atėjo Betliejaus keliu. Tai, Jis turėjo ateiti, nes Jis yra Betliejus. Betliejus! „B-e-t-h“ reiškia „namas“; „e-l“ - „Dievas“; „e-h-e-m“ yra „duona“, duona. „Dievo Duonos Namai“. Ir kiekvienas krikščionis, kuris yra gimęs Kristuje, yra gimęs Betliejuje, Dievo duonos namuose.

³⁶ Tuomet, ten, Dovydo provaizdyje, kuris tuo laiku buvo pabėgėlis, kai buvo atskirtas nuo savo tautos. Jis buvo atstumtas. O Betliejus buvo apgultyje ir filistinų kariuomenė buvo įsitvirtinusi aplink Betliejų. Ir Dovydas, bėglys, šiandienos bažnyčios provaizdis, Kristaus. Suprantate, Kristus šiandien Savo Paties bažnyčiai yra Bėglys. Jie turi... „Bėglys“ yra „kažkas, kas buvo atmestas“. Ir Dovydas buvo atmestas, vis tik jis buvo pateptas būti karaliumi; nes pranašas buvo jį patepęs.

³⁷ Ir tuo laiku būdamas bėgliu savo tautoje, jis surinko daug drąsių pagonių. Vieną dieną vienas iš jų nužudė aštuonis šimtus vyrų, su ietimi ar kalaviju. O kitas, snieguotą dieną, išokęs į duobę, užmušė liūtą. Ir—ir jie rinko lėšius, tai yra pupeles ar žirnius, ar kažką, ir—ir jie visi pabėgo, o jis stovėjo ir žudė vyrus tol, kol pavargo jo ranka. Jie taip pat nužudė tuos milžinus Galijoto brolius.

Narsūs vyrai, laikėsi prie Dovydo, nes žinojo, kad jis ateina į valdžią. Jie žinojo, nesvarbu, ką kas kalbėjo. Dievo patepimas buvo ant Dovydo, ir jie tai žinojo. Jie buvo pagonys. Nesvarbu, kiek anie atstūmė jį, jie vis tiek žinojo, jog jis ateis į valdžią. Ir vieną dieną ten . . .

³⁸ Koks tai yra šiandienos Kristaus provaizdis, Bėglys! Jūs klausiate: „Kristus, Bėglys?“ Pagal Bibliją, kaip mes . . . Dievas galantiškai pervedė mus per tuos Septynis Bažnyčios Laikotarpius. Ši Laodikėjos bažnyčia, Kristus buvo Pabėgėlis už Savo bažnyčios ribų, atstumtas, bandantis vėl patekti į vidų. Suprantate? Jis yra Pabėgėlis, Savo Paties bažnyčiai. Ir priežastis, dėl kurios Jis yra Bėglys yra ta, kad Jis yra Žodis, o jie neįsileidžia Žodžio. Vietoj to jie priėmė mokymus.

³⁹ Ir tuomet mes sužinome, kad šioje didžioje kovoje, tie narsūs vyrai aplink—aplink Dovydą, pagonys.

⁴⁰ Jei atkreipsite dėmesį, kaip buvo suformuotas Betliejus. Nenoriu gilintis į šią temą, bet kaip Betliejus . . . Tiesą sakant,

Rahaba, ištvirkėlė, jos sūnus buvo tas, kuris įkūrė Betliejų. Tai buvo kviečių centras ir ten buvo daug tyro vandens. Ir jis įkūrė šį miestelį. Ir jis buvo mažiausias iš visų miestų, kadangi pranašas pasakė: „Iš. . . Judėjos Betliejus, ar tu nesi mažiausias iš visų Jeruzalės miestų kunigaikščių. . . ar Judėjos? Bet iš tavęs ateis Valdytojas, kuris valdys Mano tautą“. Iš to mažojo.

⁴¹ Dovydas, kai jis ten buvo išrinktas. Didingi, puikūs broliai, kai pranašas Samuelis atėjo patepti, visi jie stovėjo ten. Didingi, narsūs vyrai, atrodė tarsi būtų, atrodė, puikiai atrodantys karaliai. Bet būtent tas, kuris buvo atmestas, Dovydas, buvo tas, ant kurio buvo išlietas aliejus. Atmestasis miestas buvo tas, kurį Kristus. . .

Tai atstumtieji, kuriuos Kristus paima, suprantate, tuos, kurie yra atmesti.

⁴² Tuomet mes randame, po to, kai atėjo Obedas. Ir po jo atėjo Bozas. Ir ten atėjo kitas pagonis, kuris atėjo per Rūtą. Ir iš ten aėjo Jesė. O iš Jesės atėjo Dovydas. Ir mažame tvartelyje buvo pagimdytas karalių Karalius, Jėzus Kristus, Dovydo Sūnus, jo dvasinis Sūnus.

⁴³ Taigi, jis buvo, pats Dovydas, gimęs šiame mieste, jis turėjo ateiti į šią mažytę vietelę. Ir ji buvo pavadinta Betliejumi, kas reiškia „Dievo duonos namai“. Ir Jis yra Dievo Duonos Namai.

⁴⁴ Dovydas tą dieną gulėjo ten ant kalvos ir pažvelgęs žemyn pamatė, kad filistinų kariuomenė aplinkui štai taip, tikriausiai jam pasidarė karšta ir ištroško. Jis pasakė: „O, jei tik galėčiau dar kartą atsigeri iš to šulinio!“ Na, mažiausia jo mintis buvo įsakymas tiems, kurie jį mylėjo.

⁴⁵ Taip ir šiandien, mažiausios Jėzaus mintys, arba kaip dėl Jo Žodžio, turėtų būti įsakymas mums, pagonims, kurie mylime Jį. Nes mes žinome, kad Jis ateina į valdžią, nesvarbu, kiek Jis būtų atmestas. Dangus ir žemė praeis, bet Jis vis tiek viešpataus lygiai taip pat, kai bus išnykę visi dangūs ir žemė. Ir mes žinome, kad Jis ateina į valdžią, kadangi niekas nesutrukdydys, kad tai įvyktų. *Tai* yra Kristus, Jo apreiškimas, ir tai įvyks tiesiog tokiu būdu, koku Žodis sako, kad tai bus, kadangi Jis yra Žodis. Ir ten mažiausias Jo įsakymas, nesvarbu, koks mažytis jis yra, jei tai „persikrikštyti“, ar kas tai bebūtų, mes bet kuriuo atveju tai padarysime. Tai Jo įsakymas.

⁴⁶ Ir mažiausia Dovydo mintis tiems pagonims buvo įsakas, nes jie buvo šiandieninės pagonių Bažnyčios provaizdis. Narsūs vyrai! Suprantate, tie vyrai, kurie stovėjo šalia Dovydo, buvo pagonys, bet, narsūs vyrai. Jie buvo bebaimiai. Jie net nežinojo, kas yra baimė.

⁴⁷ Vienas vyras paėmė kalaviją ir nužudė aštuonis šimtus žmonių, kai jie visi buvo jį apsupe. Koks tai turėjo būti vyras! Vienas iš jų. . .

Dar vienas vyras. Ten pribėgo egiptiečių karys su ilga ietimi. Rankoje jis turėjo tik lazda. Jis paėmė lazda ir išmušė iš jo rankos ietį; paėmė ietį ir pats ją užmušė. Suprantate?

⁴⁸ Vienas iš tų milžinų turėjo keturiolikos colių pirštus, štai tokius. Taigi, keturiolika colių, jūsų pirštas yra tokio pat ilgio kaip jūsų plaštaka, suspaudus kumštį; ištieskite ją, gausis dvidešimt aštuonių colių ranka. Ir su ietimi! Ir pašoko tiesiai ten ir užmušė ją. Suprantate? Kodėl? Jis buvo narsus vyras, pagonis žvelgiantis į pateptąjį, apie kurį žinojo, kad jis ateis į valdžią.

⁴⁹ Ar pastebėjote, kad jie buvo tokie drąsūs Dovydo atžvilgiu, kai Dovydas galiausiai atėjo į valdžią, jis paskyrė juos miestų valdytojais? Argi Jėzus nepažadėjo to paties? Tas pats dalykas – padaryti juos valdovais.

⁵⁰ Tuomet, ten, kai Dovydo troškimas buvo gaiviai atsigeriti. Jis tikriausiai ten turėjo seno, šilto užsistovėjusio vandens, kurį jis gėrė. Bet jam atėjo mintis apie tą gaivų vandenį ten, Betliejuje, Dievo duonos namuose. Ir jis tarė: „Jei tik atsigerčiau iš to šulinio!“ Ir tie vyrai, išsitraukę savo kalavijus ir kovodami prasiveržė per penkiolika mylių filistinų, ne todėl, kad jis jų prašė, bet todėl, kad jie žinojo, kad jis norėjo jo. Ir jie kirto tuos filistinus, iki pat šulinio. Kol du iš jų kovėsi, kitas pasėmė kibirą vandens; ir kaudamiesi prasiskynė kelią atgal, visą kelią, ir padavė jį Dovydui. Kalbant apie narsą!

⁵¹ Dovydas, tas dievotas vyras, tarė: „Neduok Dieve, kad aš gerčiau jį iš šių draugų, kurie į pavojų statė savo gyvybę“. Ir jis paaukėjo geriamąją auką; išliejo ją ant žemės, Viešpačiui. „Atiduokite tai Viešpačiui. Jis Vienintelis yra vertas to, ne aš“. Jie . . .

⁵² Paties Kristaus provaizdis, su Jo Paties Amžinuoju Gyvenimu Jame; Uola į kurią buvo suduota, išliejo Savo Gyvybę ant žemės, kaip auką už nuodėmę vardan mūsų, kad šis Žodis galėtų gyventi.

⁵³ O, pagonys, kaip jau sakiau, kas kartu su manimi pakelsite šį kalaviją? Jis nori gaivaus gėrimo šį rytą, o ne šių senų užsistovėjusių bažnyčios mokymų ir kitų dalykų, su kuriais mes kvailiojame. Jis nori tikro tikėjimo Jo Žodžiu, kas patikės kiekvieno Jo Žodžiu. Eikime prie šulinio ir atneškime atsigeriti, atsigavimą; šlovinimą, kuris pastatytas ne ant mokymų ir denominacijų. Bet tikrą Dvasios šlovinimą, su Kristumi tarp mūsų, gyvenantį tarp mūsų Savo Gyvenimą taip, kaip Jis nori, tai—tai ne su mokymais ir kitais dalykais. Tiesiog—tiesiog turėdami Jį tokiu būdu.

⁵⁴ Taigi, sekantis buvo, kai Dievas turėjo reikalą su žmonėmis per sapną, Juozapo dienomis. Ar atkreipėte dėmesį? Sapnas yra antraeilis dalykas. Tai yra antraeilis Dievo veikimo būdas. Kai kurie žmonės sapnuoja sapnus, kurie nieko nereiškia. Jūs galite persivalgyti ir sapnuoti košmarus. Ir sapnai yra

antraeilis būdas. Suprantate? Bet kodėl Dievas apsaugojo Savo Sūnų pasitelkdamas antraeilį būdą? Jis pasirodė Juozapui. Savo Paties Vaiko labui, Jis pasiuntė antraeilium būdu. Ar kada nors pagalvojote apie tai? Nes šalyje nebuvo pranašo. Jis turėjo veikti per sapnus. Ir tai nebuvo sapnas, kurį reikėjo išaiškinti. Viešpaties Angelas pasakė: „Juozapai, nebijok pasiimti Marijos savo žmonos, nes tai, kas joje pradėta, yra iš Šventosios Dvasios“.

⁵⁵ Tai buvo neįprasta, kad tai įvyktų. Juozapas, būdamas teisus vyras, jis . . . Tai buvo neįprasta. Dievas yra neįprastas. o tai, kas neįprasta, yra sunku suprasti. Štai kodėl šiandien taip sunku suprasti Tiesą; Ji yra tokia neįprasta. Moteriai turėti kūdikį, nepažinus vyro, tai buvo labai neįprasta.

Tačiau, jeigu jūs esate sąžiningas ir nuoširdus, Dievas vis dar gali pasirodyti jums sapne. Tai parodo, kad viskas, ką jūs turite, ar tai būtų jūsų protas, ar gebėjimas švilpauti, dainuoti, liudyti, ar ką tik begalite padaryti, jeigu visa jūsų esybė yra pavesta Dievui, Dievas gali tai panaudoti, jei tik leisite Jam tai padaryti.

⁵⁶ Tuomet, sekantį vakarą čia, brolis Nevilas pamokslavo tema „pabėgimas“, kaip žmogus pabėgo. Ir maniau, jog tai buvo nuostabu.

O širyt Šventoji Dvasia, rodos, nori, kad nagrinėčiau temą apie šviesą, kaip tolimesnį dalyką. Tęsti toliau, nuo pradžios, kaip Kristaus gyvenimas prasidėjo edžiose, mūsų temoje mes vėl sugrįžtame prie to. O jis to nežinojo; aš to nežinojau; o čia yra vienas ir tas pats dalykas. Suprantate, tiesiog sekantis dalykas - tai, kur Jis pradeda Savo tarnystę. Ir ši vakarą mes turime kai ką, kas puikiai derės su tuo, kad šįvakar tęstume toliau, Viešpačiui leidus.

⁵⁷ Taigi, didi Šviesa! „Pagonims, kurie gyveno ūksmingoje mirties šalyje, tarp jų užtekėjo skaisti Šviesa. Zabalone ir Neftalyje, . . . prie pagonių Galilėjos, skaisti Šviesa, jie išvydo skaisčią Šviesą“.

⁵⁸ Taigi, šviesa - pirmoji šviesa, mes randame ją Biblijoje, yra Pradžios 1:3. Tai buvo, Dievo ištartas Žodis, sukūręs šviesą. Dievas tarė: „Tebūnie šviesa“, - Pradžios 1:3, - ir buvo šviesa.

⁵⁹ Taigi, atminkite, tuomet šviesa ateina per ištartą Dievo Žodį. Ir šviesa yra įrodymas, ar dalykas, kurį Jis ištarė - tai šviesa, kai šviesa sklinda, tai rodo, kad (Dievas tarė: „Tebūnie šviesa“. Nebuvo šviesos, ir Jis tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir ten atsirado šviesa. Tai yra įrodymas.) šviesa yra Jo ištarto Žodžio įrodymas, tas pats ir šiandien, Jo ištarto Žodžio įrodymas.

⁶⁰ Dabar, kai matote, kaip yra įrodomas Jo Žodis arba, kitaip tariant, padaromas žinomum, įrodytu, tai yra Jo ištarto Žodžio Šviesa. O be šviesos, niekas negali išgyventi be šviesos. Šiandien žemėje nėra gyvybės, kuri galėtų egzistuoti be saulės šviesos, botanikos gyvenime ir taip toliau. Ir nėra Amžinojo Gyvenimo be Dievo Sūnaus. Suprantate? Jis yra Šviesa.

61 Dabar mes sužinome, manau, kai mes dabar nagrinėjame, ir ši šviesa . . . „Žemė buvo beformė“.

62 Taigi, šiandien kai kurie žmonės mūsų mokyklose ir taip toliau ginčijasi, kad pasaulis esąs daug milijonų metų senumo, ir bando pasmerkti Bibliją bei sako, kad ji yra neteisinga. Jie tiesiog niekada nėra skaitę Biblijos. Štai ir viskas. Nes Biblija nesako mums, koks yra pasaulio amžius. Biblijoje pasakyta: „Pradžioje Dievas sukūrė dangus ir žemę“. Taškas! Kada, kaip tai buvo, mes to nežinome. Taigi, tai yra pirmiausia. Ir po to yra parašytas taškas, tokia yra to sakinio pabaiga.

63 „Pradžioje Dievas sukūrė dangus ir žemę“. Galbūt galėjo praeiti šimtas milijonų ar milijardų metų, ar kiek ten buvo. Ir kaip Jis tai padarė, tai žino tik Jis, suprantate, ne aš.

Tačiau pasaulis, na: „Žemė buvo beformė ir tuščia; ir vanduo buvo virš žemės. Ir Dievas, - pasakyta, - judėjo virš vandens“. Ir tarė: „Tebūnie šviesa“.

64 Dabar, manau, kad saulė ir taip toliau, jau egzistavo, manau, mėnulis. Kaip tai tęsiasi Pradžios 3, kur paaiškina tai . . . Bet aš tikiu, kad tai, kas čia buvo, tas pasaulis, kurį mes naudosime, ir todėl . . . Ir jis pasirodė; visą žemę dengė rūkas ir migla, darydami jį tamsų. Ir Dievas tarė: „Tebūnie šviesa“, ir tamsa išnyko, ir padangės buvo be debesų.

65 Ir aš tikiu, kad tokiu būdu Dievas daro dalykus. Jis . . . Biblijoje, sekančioje eilutėje sakoma, 4-oje eilutėje sakoma: „Ir Jis atskyrė šviesą nuo tamsos. Ir Jis pavadino šviesą ‚diena‘, o tamsą Jis pavadino ‚naktimi‘“. Ir Dievo Žodis visada atskiria Šviesą nuo tamsos. Suprantate? Tai Žodis, kuris atskiria, suprantate, Šviesą nuo tamsos.

66 Dievas visada daro tą patį, kai Jis ruošiasi kažką panaudoti. Kaip Jis buvo pasiruošęs panaudoti šią seną žvaigždę, ar kas ji buvo, šį pasaulį, Jis turėjo atskirti šviesą nuo tamsos. Kai Jis pasiruošia panaudoti žmonių grupę, Jis turi atskirti Šviesą nuo tamsos. Kai Jis pasiruošia panaudoti asmenį, Jis atskiria Šviesą nuo tamsos. Suprantate?

67 Šviesa ateina per Dievą. Ir . . . Atminkite, šviesa ateina per Jo ištartą Žodį. Dievo Žodis pasakė: „Tebūnie šviesa“, kai nebuvo jokios šviesos ir Jis pasiuntė šviesą, kad atskirtų tamsą nuo šviesos.

68 Šis įsakymo Žodis padarė dangų giedrą tam, kad saulė galėtų šviesti. Ir šiandien Jo Žodis yra tai, kas išsklaido visas netikėjimo atmosferas.

69 Aš kalbėjau, turėjau—turėjau, manau, vienuolika asmeninių pokalbių, tiesiog prieš man širyt ateinant prie sakyklos čia. Taip blogai . . .

70 Neseniai mano draugas, Džimas Poole, jo berniukas, jie manė, jog jį ištiko širdies smūgis, skubiai nuvežė jį į ligoninę.

Tai buvo astmos protrūkis, kuris ištiko mažylį . . . Jis negalėjo . . . Jo širdelė spurdėjo, ir kvėpavimas, ir—ir jis šaukė, negalėjo kvėpuoti, ir mažylis atrodė lyg būtų bimirštantis, kai jie atvežė jį čia. Ir aš ruošiausi vykti į ligoninę; jie atvežė jį čia. Ir paėmiau jo mažą rankutę; pasakiau: „Kas sukėlė tai - tymai ištiko šį vaiką. Ir, tymai, mažyliui pakilo aukšta temperatūra. Stebėkite jį. Po poros dienų norėčiau vėl jį pamatyti. Jis bus visas apimtas tymų“⁷¹. Ir štai jis visas apimtas tymų, suprantate. Suprantate?

⁷¹ Taigi, ką? Dievas atskiria tamsą nuo šviesos, ar šviesą nuo tamsos. Ir Jis atskiria mirtį nuo Gyvybės, ir Jis daro tai Savo Žodžiu. Jo Žodis yra tai, kas atneša visada tai.

⁷² Dabar, šviesa! Na, taigi, sėkla jau buvo žemėje. Aš tikiu, kad Dievas jau buvo pasėjęs sėklą. Ir kai tik saulė pasiekia tą sėklą, ji pradeda augti. Ir dėl šios priežasties prirėkė kažkiek dienų, kad visa tai išaugtų, nes sėkla jau buvo žemėje. Viskas ko reikėjo - tai šviesos.

⁷³ Ir tokiu būdu Dievas daro ir šiandien. Jo Sėkla jau yra čia - Jo Žodis. Vienintelis dalykas, kurio Jam reikia - tai Šviesos ant Jos. O Jis ir yra ta Šviesa, nes Jis yra Žodis. Žodis ir Šviesa yra vienas ir tas pats dalykas. Ten esanti Gyvybė yra Žodžio Šviesa, suprantate, esanti Gyvybė. Gyvybės užuomazga slypi grūde, o grūdas . . . gyvybė yra tai, kas prasiveržia ir iš grūdo atneša gyvybę. Tokiu būdu Kristus, Žodyje, padaro, kad Žodis darytų tai, ką Jis turi daryti. Tiesiog kaip gyvybė kviečio grūde, ar kas tai bebūtų; ji priverčia kvietį išreikšti tai, ką jis turi išreikšti, nes tai yra jame esanti gyvybė. Visa gyvybė!

⁷⁴ Taigi, Gyvybė - tik per pasireiškusį Dievo Žodį. Gyvybė ateina tik per pasireiškusį Dievo Žodį. Kol tai yra tik Knygoje, štai taip, tuo vis dar galima suabejoti. Bet, kai tai yra išreiškiama, tada jūs matote pasireiškusį produktą to, apie ką Joje buvo kalbėta, tuomet tai yra Šviesa Žodyje. Suprantate? Štai kas atneša . . . Žodis taip pasakė, ir tuomet, kai tai išsipildo - tai yra Gyvybė Šviesoje, Šviesa atnešanti Gyvybę. Šviesa atneša Gyvybę.

⁷⁵ Pasodinkite čia kvietį, jis . . . ir padėkite jį rūsyje, viską uždenkite, ir jis—jis niekada neišsaugs, nes jis negali. Ten nėra šviesos. Bet kai tik šviesa palies jį, tuomet tai atneš gyvybę, jeigu tai bus sudaiginta sėkla.

Tas pats yra ir Žodyje. Suprantate, Žodis yra Dievas, ir kai Gyvybė paliečia Jį, tai atneša Jam . . . Šviesa paliečia Jį, tai vėl atgaivina Žodį. Tai buvo visada kiekviename laikotarpyje. O, kaip mes vertiname šiuos didžius dalykus, kaip tas įrodytas Žodis yra ištarto Žodžio Šviesa. Suprantate?

Dievas pasakė: „Tebūnie šviesa“.

⁷⁶ Taigi, kas jei Jis tik būtų tai pasakęs o šviesa nebūtų pasirodžiusi? Tuomet mes nežinome, ar tai tiesa, ar ne. Mes

nežinome, ar Jis yra teisus. Mes nežinome, ar Jis yra Dievas ar ne, nes Jis tiesiog pasakė: „Tebūnie“, - ir nieko nebuvo. Suprantate?

Taigi tuomet, kai Dievas kalba ir mes tai matome, tuomet tai yra Šviesa, kuri šviečia, Žodžio Tiesa. Suprantate? Yra Šviesa ir Gyvybė.

⁷⁷ Visa žemiška gyvybė ateina per Jo ištartą Žodį. Ir saulė yra Jo ištartas Žodis. Jis pasakė, kad Jis sukūrė didelį šviesulį danguose dienai ir mažesni šviesulį nakčiai. Suprantate? Ir visa žemiška gyvybė turi ateiti per Dievo ištartą Žodį. Gėlė negali augti, jei ant jos nešviečia Dievo ištarto Žodžio šviesa, nes saulė yra, s-a-u-l-ė, ištartas Dievo Žodis, kai Jis pasakė: „Tebūnie šviesa“. Suprantate? Tai Dievo ištarta gyvybė. Ir nesvarbu, kiek žmonės stengiasi pa—pasakyti *ta*, *ana* ar *kitą*, ji išlieka ta pati. Jūs turite turėti tą saulę, nes gyvybė, žemiška, gali ateiti tik per ištartą Dievo Žodį.

⁷⁸ Ir dvasinė Gyvybė, Amžinasis Gyvenimas, gali ateiti tik per Dievo ištartą Gyvenimo Žodį. Šiuo atveju Gyvenimu buvo S-ū-n-u-s. Jame yra Šviesa, ir Jame nėra tamsos; ir Jis yra Dievo ištartą Šviesa. Ar tai tiesa? Dievo ištartas Žodis, nes: „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas“. Ir Jis amžinai yra Dievas. Suprantate?

Ir prireiks Dievo Šviesos, kad apšviestų Žodį, kad Jis taptų gyvu. Čia yra tai, ką Jis ištarė, dabar te Šviesa šviečia! Amen! Te Šviesa šviečia, ir Šviesa kiekvieną Žodį pastatys į Jo teisingą padėtį, Savo metu. Amen! O! Suprantate, kai ateis laikas!

⁷⁹ Kartais tas grūdas guli žemėje, neveiksnius per visą žiemą, kaip sėkla, kaip į žemę pasėti žieminiai kviečiai. Bet, kai ta saulė pasidaro tiesiog tinkama, o, jis turi atgyti. Suprantate? Ir jis negali gyventi be saulės.

Ir Dievas davė pažadus kiekvienam laikotarpiui ir kiekvienai dienai. Ir kai Šviesa tampa tinkama, ir apšviečia tai, tuomet išreikš tiesiog tiksliai tai, ką pasakė Žodis, nes Jis yra Šviesa ir Gyvybė.

⁸⁰ Dievo Žodis ateina tik per Bibliją. Dievo Biblija yra atspausdintas Dievo Sūnaus pavidalas, nes Biblijoje pasakyta, jog Ji yra Jėzaus Kristaus apreiškimas. Tai Dievas, apreiškiantis Save per Kristų, o Kristus yra Žodis. Ir prireiks Dievo Šviesos, kad apšviestų tą Žodį, patvirtintų Jį, įrodytų, jog Dievas vis dar išsako Gyvybę, Amžinąjį Gyvenimą. Jis ištaria žemišką šviesą, suteikia gyvybę. Gyvybė ateina tik per Šviesą, pasireiškusi Žodį, ar tapusi kūnu. Kai visi pažadai tampa, Biblijoje, tampa pasireiškę - tai kai Jėzus Kristus, Žodis, tapo kūnu tarp mūsų. Dievas visada veikia per žmogų. Žmogus yra Dievo objektas.

⁸¹ Taigi, jei čia jums taps šiek tiek per šilta, galite praverti langus, ar ką tik norite, prigesinti krosnį. Galbūt prižiūrėtojas šiek tiek prigesins krosnį. Matau, kad daugelis esate sukaitę. Ir taip pat gana šilta stovint čia, taigi—taigi atminkite

tai. Džiaugiuosi, kad yra šilta, o ne šalta, nes man—man patinka šiluma. Aš. . . Šiluma visada atneša šviesą, gyvybę, tam reikalinga ugnis.

⁸² Dabar atkreipkite dėmesį, „tapo kūnu“. Kai Žodis tampa kūnu, Jis tampa išreikštas. Pavyzdžiui, paimkite Žodį ir pastatykite Jį į tinkamą vietą ir į tinkamą rūšies dirvą, Jis pasireišk. Sėkla išaugins pagal savo rūšį. Ir Žodis, patalpintas į tinkamą širdį, išreikš Save. Jis atneš šviesą. Jis prasiverš virš to. Gerai.

⁸³ Nėra nieko žemiško, nieko kūniško ar dvasiško, kas galėtų išgyventi be Dievo Šviesos. Gyvybė gali ateiti tik per Šviesą. Niekas, kas yra žemiška ar dvasiška, negali išgyventi be Dievo Šviesos. Pagalvokite apie tai. Gerai. Bet kai Jis siunčia mums Šviesą, suprantate, ir daro visus šiuos dalykus, ir tuomet mes atmetame Ją; taigi, tai apgailėtina dalis, kai Šviesa yra atmesta, kuomet Jį buvo mums siūsta.

⁸⁴ Taigi, ar galėtumėte įsivaizduoti kokį nors žmogų šiandien, sakantį: „Aš tiesiog atsisakau kalbėti tai, jog yra toks dalykas kaip saulė. Aš netikiu, kad yra saulė“? Ir jis nubėga į rūšį, ir—ir uždaro visas duris, ir sėdi ten tamsoje, ir sako: „Nėra tokio dalyko kaip saulė. Nėra tokio dalyko kaip šviesa“. Jūs iš karto suprastumėte, kad su tuo žmogumi, kažkas protiškai yra negerai. Suprantate? Kažkas negerai, kai jis nubėga į tamsų rūšį ir atsisako priimti Dievo duotas šviesos nauda. Kažkas su juo negerai. Jis nenori jos šiltų spindulių. Jis nenori jos sveikatai teikiančios substancijos. Jis nenori vaikščioti jos šviesoje. Jis geriau sėdės tamsoje. Tai parodo, kad su tuo žmogumi kažkas protiškai, fiziškai yra negerai.

⁸⁵ Ir aš sakau tai su visa meile ir pagarba. Taigi, ar yra kažkas dvasiškai negerai su žmogumi, kuris bėga atgal į savo tikėjimo denominacijas ir atsisako pamatyti Biblijos Šviesą, kai Ji šviečia tiesiai prieš jį. Kažkas su juo yra negerai. Suprantate, grįžta į savo mokymus ir formalumus, uždaro duris ir sako: „Tokio dalyko nėra. Stebuklų dienos praėjo. Nėra tokio dalyko kaip Dieviškas išgydymas, nėra nė vieno iš šių dalykų. Tai buvo skirta apaštalams“. Žmogus yra dvasiškai pamišęs. Suprantate? Kažkas su juo negerai. Jis—jis—jis užtraukė užuolaidas ir atmetė Šventąją Dvasią, kuri galėtų nužengti ant jo. Jei jis galėtų. . .

„Jei pasiliecate Manyje ir Mano Žodžiai jummyse, tuomet Šviesa apšviečia šį Žodį, prašykite, ko norite“. Suprantate? Suprantate?

⁸⁶ Kažkas yra negerai, kai jis atmeta Dievo duotus šaltinius, kuriuos Dievas mums davė, kad gyventume iš jų - Jo Žodį. „Teisisis gyvens tikėjimu“.

„Ir žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, - ne Žodžio dalimi, - kiekvienu Žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų“. Ir kai žmogus tiesiog atsisako To, kažkas su tuo žmogumi yra

negerai; kažkas ne taip su jo išgyvenimu, kad jis tvirtina mylįs Dievą, o tuomet atsisako Dievo. Su tuo žmogumi kažkas ne taip. Mes tai žinome, be jokio abejonės šešėlio. Jis atmeta Jį, nubėga į tą vietą ir sako: „Taigi, aš tiesiog. . . Nenoriu nieko apie Jį žinoti. Nieko man nepasakokite apie tuos Dalykus. Aš, aš visiškai Tuo netikiu. Jūs, nesvarbu, ką jūs sakote!“

⁸⁷ Neseniai vienas vyrukas pasakė. Aš sakiau jums tai. Jis pasakė: „Man nerūpi, jei jūs atvestumėte penkiasdešimt vėžio atvejų ir atvestumėte penkiasdešimt gydytojų, kad paliudyti apie juos, aš netikiu. Man nerūpi, jei jūs prikelsite mirusį tiesiai priešais mane, aš tuo nepatikėsiu“. Matote, kažkas yra negerai su tuo asmeniu. Taip—taip—taip yra. Ir—ir, vis tik, vyras buvo tarnautojas, suprantate, suprantate, tariamai tarnautojas.

Bet tik dėl to, kad ta organizacija netiki Dievo jėgomis, netiki, Žodžiu, kad Jis reiškė tiesiog tai, ką Jis pasakė, žmogus bėga į šį rūšį, seną apipelijusį, purviną, nešvarų organizacijos rūšį ir atsisako šilumą bei Gyvybę teikiančių Šventosios Dvasios spindulių, Jėzaus Kristaus, kuris yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tuomet kažkas yra negerai su tokiu žmogumi. Suprantate?

Jis verčiau gyvens tuose pelėsiuose, tamsoje ir taip toliau, nei gyvens Dievo Šviesoje ir Biblijos, kurioje pasakyta, kad: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Net didesnius nei šiuos jūs darysite, nes Aš einu pas Savo Tėvą“. Kažkas yra negerai su tuo asmeniu. Visiškai nekyla net klausimas, kažkas yra negerai.

⁸⁸ Ir su jumis, žmonės, kurie to klausotės, visame pasaulyje, kur bebūtumėte, kažkas yra negerai su jūsų išgyvenimu, kai sakote, jog mylite Dievą ir atsisakote Jo Žodžio. Yra kažkas. . . Jūs atsisakote paties. . . Nenuostabu, kad dalykai negali, bažnyčia yra tokioje būklėje, ir negali išsipildyti taip, kaip Dievas pažadėjo, nes jūs netgi nepriimate Žodžio ar nevaikštote Šviesoje. Biblijoje pasakyta: „Vaikščiokime Šviesoje, kaip Jis yra Šviesoje, tuomet Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, Kraujas apvalo mus nuo visos nuodėmės“. Nuodėmė yra „netikėjimas“.

⁸⁹ Tuomet, jeigu mes vaikštome Dievo duotoje šios valandos Šviesoje, tada Dievas paima tą Žodį, duotą šiai valandai ir patvirtina Jį.

Tiesiog kaip Jis tai padarė Pradžios 1:3, tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir šviesa pasirodė. Jo Žodis išėjo, ir šviesa sekė Jį, ir išsklaidė miglą. Ir tamsa nuėjo į vieną kampa, o šviesa švietė iš kitos pusės.

⁹⁰ Tokiu būdu Dievas daro ir šiandien. Jis siunčia Savo Žodį šiai valandai, Šventoji Dvasia ateina ir padaro tą Žodį gyvą. Ir tamsa apgaubia mokymus ir denominacijas, bet Šviesą šviečia, nes tai yra Dievo Žodis, kuris yra įrodomas, kad Jo Žodis yra tiesa.

Taigi, tame nėra nieko prasimanyto, tai tiesiog tiksliai atitinka Raštą. Gerai.

⁹¹ Taigi, mes randame, kad tie išminčiai, Senojo Testamento išminčiai, sekė Dievo paširtu dalyku. Jie sekė Dievo Žodį, link Šviesos, nes tai buvo Žodis, kuris atnešė Gyvybę. Taigi, jūs klausiate: „Kaip gi jie sekė?“ Na, mes suprantame, jie buvo kaip ir žyniai.

⁹² Ir tuomet mes sužinome, kad Balaamas, pranašas, Skaičių 24:17, Balaamas pats buvo tarsi žinys. Jis buvo pranašas, iš tiesų, jis ten pranašavo ir pasakė, kad iš Jokūbo pakils Žvaigždė.

Ir kai šie išminčiai pamatė, kad Dievo Žodis pasakė, jog iš Jokūbo pakils Žvaigždė, jie sekė tuo nedideliu Dievo duotu ženklui iki pat Amžinosios Šviesos šaltinio.

Taip pat ir šių dienų išmintingi žmonės, kurie nėra mokymų apakinti, seks Dievo duotu, išartu Žodžiu, kol pamatys šioje valandoje pražystančią Dievo Jėgos pilnatvę. Jie, jie mato tai ir jie žino, jog tai yra čia, Rašte. Dievas pažadėjo tai šiai dienai.

⁹³ Nesvarbu, kiek observatorijų, kiek kitų dalykų, sakė išminčiams: „Na, jūs išsikraustėte iš proto!“ Jie buvo kelionėje dvejus metus. Jie praėjo pro daugelį šalių, ir tie klausdavo: „Kur jūs einate?“

⁹⁴ „O, mes matėme Jo Žvaigždę Rytuose ir keliaujame, kad pagarbintume Jį“.

Ir kai galiausiai priėjo Jeruzalę, denominacinę būstinę, jie neturėjo atsakymo. Jie vaikščiojo pirmyn ir atgal gatvėmis, šaukdami: „Kur yra Jis, gimęs žydų Karalius?“ Jie nieko apie tai nežinojo.

Taigi, jie kreipėsi į Žodį, kad sužinotų. Jie sekė, žinodami, kad ta Žvaigždė veda juos prie Amžinosios Šviesos. „Vešk mus į Savo tobulą Šviesą“. Ir Žodis yra tai, kas veda jus į Šviesą, o Šviesa yra tai, kas patvirtina Žodžio teisingumą. Atkreipkite dėmesį, jie buvo išminčiai.

⁹⁵ Ir išmintingi žmonės šiandien, ne iš-... „Šio pasaulio išmintis Dievui yra kvailystė“. Visi jūs mokslininkai, ir jūs, žmonės, kurie pasikliaujate kokiais tai didžiais moksliniais pasiekimais ar kuo nors kitu, kas paaiškina jums kaip reikia perskelti atomą; tai negali suteikti jums Gyvybės. Nėra nieko, kas galėtų suteikti jums Gyvybę, išskyrus išartą Dievo Žodį. Tai yra vienintelė vieta, iš kurios gali ateiti ta Gyvybė - per Jo išartą Žodį.

⁹⁶ Ir su žinojimu kaip galima perskelti atomą viskas yra gerai. Norėčiau, kad jie niekada nebūtų to atradę. Bet jeigu jie... Jie turėjo tai padaryti, nes šiandieninis pasaulis yra pakibęs... Tai turėjo įvykti, kad žemėje būtų galima išsproginti tas didžiules skyles, kurios lavai leis prasiveržti ir atjauninti šį pasaulį, kad sukurtų naują žemę; kur teisieji vaikščios ant nedorėlių dulkių,

kur nuodėmė bus užmiršta. Viskas turi savo atsinaujinimo būdą. Ir žmogus, kuriam buvo duota gyventi šioje žemėje, per savo paties išmintį pasirinko pažinimo medį vietoj Gyvybės Medžio, jis sunaikins žemę, kurią Dievas jam davė, kad joje gyventų. Bet tie, kurie vis dar yra prie Gyvybės medžio, ateis į naujus dangus ir naują žemę, kur nebus nei ligos, nei mirties. Šviesa! Šviesa, Viešpatie, siųsk mums Šviesą.

⁹⁷ Tai buvo Dievo Angelai, kurie šviesa apšvietė kalvą, kad atvestų piemenis pas Amžinąją Šviesą. Suprantate, tai ateina tik per Šviesą. Gyvybė gali ateiti tik per Šviesą. Piemenys norėjo sužinoti. Žinote, kai gimsta karalius, jie dainuoja, tai didelis įvykis, kai gimsta karalius. Taigi, Jis gimė taip slaptai, ir gimė tvarte, ēdžiose, kur ēsdavo galvijai ir arkliai, bet vis dėlto Jis buvo Karalius. Ir Angelai nužengė bei dainavo himnus piemenims, Šviesoje.

Angelai, patys, buvo šviesos, kurios pasirodė kartu su Dievo Žodžiu. Jie turėjo Dievo Žodį, ir pasakė jiems: „Šiandien, Dovydo mieste, Betliejuje, gimė Kristus Gelbėtojas“. Angelai turėjo Žodį, ir Žodis atėjo per Šviesą, kad vestų. Ir jie sekė Angelų Žodžiu, į Amžinąją Šviesą. Jie rado ten Kūdikių, išuptą į vystyklus, kaip Jie ir buvo sakę. Nes, matote, Gyvybė ateina tik per Šviesą.

⁹⁸ Atkreipkite dėmesį, Jis buvo Žodis, tapęs Šviesa, ar tapo Šviesa. Žodis toje kartoje, Jis buvo tos kartos Šviesos Žodis, nes senųjų laikų pranašai kalbėjo apie Jį, ir štai Jis atėjo ir įrodė, jog Jis buvo Dievo ištarto Žodžio Šviesa. Suprantate? Visi pranašai, buvo—buvo sakę, išsipildė Jame, suprantate, pranašai ten su Žodžiu.

Kaip Dievas pradžioje, kai Jis tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir šviesa pasirodė.

Taigi, pranašas pasakė: „Mergelė pastos, pagimdys Sūnų. Jie vadins Jį Vardu Emanuelis, nes Tai bus Dievas su mumis“. Taigi, jie tai išsakė, Žodis išėjo; bet Jis buvo Šviesa. Kas Jis buvo? Išsipildymas. Aleliuja! Jis buvo to Žodžio išpildymas. Jis buvo to Žodžio pasireiškimas.

⁹⁹ Taip ir šiandien, Dievo Žodis buvo išpildytas šioje valandoje! Tai yra Šviesa. Tai Dievas, apreiškiantis Save. Jis buvo pasaulio Šviesa.

¹⁰⁰ O kai pranašai, įkvėpti Šventosios Dvasios, pasakė: „Sūnus mums gimė, Sūnus mums duotas, ar Kūdikiš duotas; ir Jis bus vadinamas Vardu ‚Patarėjas, Taikos Kunigaikštis, Galingas Dievas, Amžinasis Tėvas‘“, štai taip. Kas Jis buvo? Šviesa, kuri išpildė tą Žodį, amen, Šviesa, kuri išpildė tą Žodį.

¹⁰¹ Mato, Švento Mato 28-ame skyriuje mes randame tai. Ir kai Jėzus prisikėlė iš mirusiųjų, Jis taip pat buvo ištarto Dovydo Žodžio Šviesa, kuris pasakė: „Aš nepaliksiu Jo sielos pragare; ir neleisiu Savo Šventajam matyti sugedimo“. Mirtis buvo tamsoje.

Bet Jis atplėšė mirties antspaudus ir įėjo į tai, ir vėl išėjo. Jis buvo Šviesa, įrodytas Žodis, kad mirusieji gali gyventi po to, kai jie miršta. Jis toks buvo.

¹⁰² Sekminių Dieną, tai buvo Šviesa, kuri pasirodė, kai atėjo Šventoji Dvasia.

Izaijas pasakė, Izaijo 28-ame skyriuje, Izaijas pasakė tai: „Taisyklė turi būti po taisyklės; eilutė turi būti po eilutės; čia truputis, ir ten truputis“. „Tvirtai laikykitės to, kas gera“. „Nes mikčiojančiomis lūpomis ir kitomis kalbomis Aš kalbėsiu šiai tautai. Ir tai yra poilsis, tai Sabatas, kurį Aš duosiu. . . Tačiau viso to jie nesiklausė; nuėjo, kraipydami galvas“.

Ir kai Sekminių dieną, kai Šventoji Dvasia nužengė ant tų žmonių ir jie elgėsi kaip apgirtę vyrai ir moterys, svirduliuodami, būdami paveikti Šventosios Dvasios. O jie nuėjo sau ir pakraipė galvomis, bei pasakė: „Šie žmonės yra girti, pilni jauno vyno“, - ir taip toliau. Tai absoliučiai buvo Šviesa, Žodis, kuris buvo išpranašautas, tapo akivaizdžiai įrodytas.

¹⁰³ Taip yra ir kiekviename laikotarpyje, apreikštas Žodis, tapęs Gyvybe, yra to laikotarpio Šviesa - ten akivaizdžiai įrodytas Žodis. Tiesiog kaip tai buvo Pradžios 1, kai Dievas tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir ten buvo šviesa. Kai Dievas pasakė, kad bus Sūnus; ir ten buvo Sūnus.

¹⁰⁴ Kai Dievas pasakė, Joelio 2:28: „Ir paskutiniuosiomis dienomis atsitiks, kad Aš išliesiu savo Dvasią ant kiekvieno kūno; jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus; ant Savo tarnų ir tarnaičių Aš išliesiu Savo Dvasią; jūsų jaunuoliai matys regėjimus; jūsų senoliai sapnuos sapnus“. Ir visi šie dalykai, kuriuos Jis pažadėjo, kai Ji, Šventoji Dvasia nužengė, buvo Šviesa ant to Žodžio. Kai Žodis buvo išreikštas, tada Jis tapo Šviesa.

Jis yra Šviesa. Jis yra Šviesa, kurią mes turėtume sekti. Jis yra vienintelė Šviesa. Angelai surado Šviesą ir sekė Ją iki pat Jo.

¹⁰⁵ Dabar, visuose laikotarpiuose, Dievas kiekvienam laikotarpiui yra nustatęs tam tikrą dalį Savojo Žodžio. Dievas visada siunčia kažką, į ką tas Žodis galės patekti ir parodyti Jo Šviesą. Tai, kiekvienas laikotarpis, atlieka tą patį dalyką, visada tai padaro.

¹⁰⁶ Jis buvo, kaip aš ir sakiau, visų Dieviškų, šventų pranašų galių išsipildymas. Jie buvo mažesnieji dievai. Kai Viešpaties Žodis ateina žmogui, Jėzus Pats pasakė, kad jis buvo dievas. Jūs tai žinote. Jis pasakė: „Jeigu jūsų įstatymas pasakė, ir jūsų tėvai praaištyje vadino tuos, kuriems atėjo Dievo Žodis, vadino juos ‚dievais‘, kaip jūs galite Mane smerkti sakydami, kai Aš pasakiau: ‚Aš esu to Dievo Sūnus?‘“ Suprantate?

Kuomet Pats Dievas, Kuris kalbėjo tą Žodį per pranašus, Jis buvo to išarto Žodžio pasireiškimas. Ir jei pranašas

buvo vadinamas dievu, nes jis buvo kito pranašo Žodžio pasireiškimas, kaip jūs galite smerkti Jį, kai Jis buvo toks pat? Jis buvo Dievo Sūnus, nes Jis bus vadinamas Dievo Sūnumi.

¹⁰⁷ Jis buvo seniai pažadėtas Mesijas, kurio pasaulis laukė. Jis buvo išsipildžiusiu Mesijo pažadu.

¹⁰⁸ Pažvelkite į Jį, kai Jis stovėjo ten. Jis pasakė: „Jei Aš nedarau Savo Tėvo darbų, tuomet pasmerkite Mane“. Suprantate? „Bet jei negalite tikėti Manimi, tikėkite darbais, kuriuos Aš darau. Jie liudija, kas Aš esu. Jie pasako jums, kas Aš esu“.

Suprantate, toje akloje, tamsioje valandoje, kurioje jie gyveno, jie negalėjo To išvelgti. Jie tiesiog negalėjo suprasti. „Kaip Jis gali būti Tuo? Kaip Jis gali būti kokiu nors Dievo Sūnumi, kai Jis gimė tiesiai čia, Betliejuje?“ Jei tik jie būtų žinoję, kad Žodis pasakė, jog Jis ateis tokiu būdu. „Na, Jo tėvas Juozapas, jis yra dailidė. Jo motina, na, iš tikrųjų mūsų brolių tarpe yra anoma, kad Jis gimė nesantuokiniu būdu“. Suprantate? Bet vis tik Dievo Žodis tai pasakė.

¹⁰⁹ Jis pasakė: „Ištirkite Raštus, nes jūs manote juose turį Amžiną Gyvenimą, o Jie yra būtent Tie, kurie liudija, kas Aš esu. Jie yra Tie, kurie liudija apie Mane, šie Šventi Raštai“. Tuomet kas Jis buvo? Dievo Šviesa. Nenuostabu, kad Jis pasakė: „Aš esu pasaulio Šviesa“.

¹¹⁰ Jis ne tik pasakė: „Aš esu Šviesa“, bet Jis pasakė: „Jūs esate Šviesa“. Jeigu Jo Žodis yra jumyse, liudijantis apie Save, tuomet jūs esate pasaulio Šviesa. Atkreipkite dėmesį, mes sužinome, kad kiekvieno laikotarpio Šviesa pasireiškėdavo tiesiog lygiai taip pat.

¹¹¹ Tuomet noriu užduoti klausimą, kol . . . kol dar nepasibaigė mūsų laikas. Na, kodėl tuomet jie . . . jie atmetė tai? Kaip jie galėjo tai padaryti, kai . . . Jų pačių Biblija, kurią jie skaitė, buvo akivaizdžiai įrodoma prieš jų akis. Taigi, labai atidžiai išstudijuokite.

¹¹² Taigi, atminkite, šiuo metu aš kalbu daugeliui žmonių, suprantate. Ne tik keturiems ar penkiems šimtams čia, bet aš— aš kalbu daugeliui tūkstančių.

¹¹³ Stabtelėkime minutėlei. Sustabdykite savo garsajuostę ir paklauskite savęs. Kodėl religingas žmogus, geras žmogus . . . Kodėl Juozapas abejojo? Suprantate? Kodėl Juo- . . . ? Nes jis niekada nebuvo ištyręs Rašto.

Kodėl kunigai abejojo? Viena iš priežasčių, kodėl jie ne . . . jie tai žinojo. Nikodemus gerai tai išreiškė. Jis pasakė: „Rabi, mes žinome, kad Tu esi mokytojas nuo Dievo. Joks žmogus negalėtų padaryti to, ką Tu darai, jei Dievas nebūtų su juo. Mes tai žinome“. Bet kas tai buvo? Jų tradicijos sulaikė juos nuo to.

¹¹⁴ Tuomet kodėl jie, kodėl jie atmetė Mesiją? Ar to- . . . Kodėl jie atmetė tą Šviesą? Štai Žodis, kur jie žinojo, kad išsipildys, bet

kai Žodis buvo apreikštas, kad parodytų, jog Dievo Žodis buvo išsipildęs (Palyginkite tai su šiandiena. Suprantate?) kuomet ten, parašyta Žodyje, kad tai įvyks, tuomet kodėl tie žmonės atmetė tai? Mokytojai. Nes jie gyveno kitos šviesos blizgesyje. Štai taip. Jie gyveno blizgesyje.

Tai ką jie daro ir šiandien. Jie gyvena . . .

Priežastis, kodėl jie tai atmetė yra ta, kad jie gyvena kitos šviesos blizgesyje. Suprantate? Taigi, jie gyveno blizgesyje to, ką Mozė pasakė, kaip jie tai tvirtino. Jie gyveno blizgesyje, kokiam? To laikotarpio, kuris jau buvo praėjęs.

Ir būtent dėl tos priežasties šiandien ši Žinia, kuri yra „Jėzus Kristus tebėra tas pats“, - yra atmesta, nes žmonės gyvena kitų laikotarpių blizgesyje. Ta pati priežastis - jie atmes Ją. Taigi, mes pastebime.

¹¹⁵ Ir Vebsteris sako, kad: „Blizgesys tarsi netikra šviesa. Blizgesys yra netikra šviesa; tai viskas, kas blizga“.

Kaip—kaip mirażas ant kelio. Jūs važiuojate keliu, daugelis iš jūsų vairuojate automobilius, ir jūs žvelgiate į priekį. Kai matote tą saulę ant žemės, ji atspindi jos šviesą ir atrodo kaip mirażas, atrodo, kad visas kelias padengtas vandeniu. Bet kai iki ten privažiuojate, ten nieko nėra. Tai netikra, mirażas - tikros šviesos blizgesys.

Štai ką šiandien daro šėtonas, rodydamas žmonėms mirażą, Bažnyčių tarybą, denominacijų grupę, kuri pasirodys esanti klaidinga. Kadangi, tai todėl, kad yra tikra šviečianti Šviesa. Jei tikra Šviesa nešviestų, mirażo ten negalėtų būti. Tikroji Šviesa šviečia. Ir tai. . . Jie gyvena kito laikotarpio blizgesyje, kito dalyko, nes Ji paslėpta, praėjo.

Taigi, blizgesys, šis mirażas yra netikras. Tai saulės blizgesys.

¹¹⁶ Ir tokiu būdu, jie padarė tą patį - netikras tikros Šviesos blizgesys.

¹¹⁷ Dabar, tai įrodė, kad Jis buvo tikra Šviesa. Jis buvo Šviesa. Kaip jie galėjo žinoti, kad Jis buvo Šviesa? Iš kur jūs galite žinoti, kad Jis buvo Šviesa? Nes Žodis, kuris buvo pažadėtas, buvo apreikštas per Jį, todėl Jis buvo to ištarto Žodžio Šviesa. Amen! O, tai beveik priverstų mane, sekmininkų baptistą, sušukti. Atkreipkite dėmesį, pagalvokite apie tai!

¹¹⁸ Blizgesys, suprantate, gyvena blizgesyje! Bet kai tikras Žodis yra gyvas, tai yra Šviesa, ką pasakė Dievas.

Taigi, kas jei Dievas pradžioje būtų pasakęs: „Tebūnie šviesa“, - ha, na, ir būtų pasirodęs kažkas kitas, suprantate, tiesiog mirażas? Suprantate, tai nebūtų buvę tai, ką Dievas pasakė. Ne, tai nebūtų buvę. Kas jei Dievas būtų pasakęs: „Tebūnie šviesa“, - ir būtų pasirodę dar daugiau rūko? Suprantate, ai nebūtų buvusi šviesa. Bet, priežastis, dėl kurios pasirodė šviesa - buvo pasireiškęs Jo Žodis.

Ir šiandien, kai Dievas pasakė, kad šiuo laiku įvyks tokie dalykai, ir jūs matote, kaip tai vyksta, kas tai? Tai Šviesa ant Dievo Žodžio. Tai Žodis, tampantis Šviesa, išreiškiantis Save.

¹¹⁹ Dabar, jie pasakė: „Kuo jūs sakote Mane esant? Na, - jis pasakė, - Tu bandai . . . Mes žinome, kad Tu esi pamišęs. Na, Tu esi samarietis; Tu esi nesveiko proto. Na, Tu bandysi . . . Kas gali pasakyti . . . Mes žinome, kad Tu gimei nuodėmėje. Mes nežinome, iš kur Tu atėjai. Mes savo grupėse neturime Tavo tapatybės įrašų. Na, Tu esi pamišęs. Tavyje yra demonas“. Suprantate? Pasakė: „Na, Tu esi išprotėjęs“. Bet iš tikrųjų Jis buvo tikrai tikra šviečianti Dievo Šviesa.

Bet blizgesys buvo apakinęs jų akis. „Mes turime Mozę kaip mūsų vedlį!“

¹²⁰ Jis tarė: „Jei būtumėte tikėję Moze, jūs būtumėte pažinę Mane“.

¹²¹ Ir jeigu jūs tikėtumėte Jėzumi ir Biblija, žinotumėte, kokioje valandoje dabar gyvenate. Jie sako: „Na, mes esame krikščionys. Mes . . .“ Jei būtumėte, jūs atpažintumėte Kristaus darbus šioje dienoje. Suprantate, jūs žinotumėte juos.

¹²² Jėzus pasakė: „Visi tie pranašai kalbėjo apie Mane. Ir jeigu jūs tikėtumėte tais pranašais, na, jūs pažintumėte Mane. Mano darbai įrodo tai. Nes, ką jie kalbėjo, kad Aš darysiu, Aš tai darau. Ir kas dabar gali pasmerkti Mane dėl netikėjimo?“

¹²³ Ir vis tiek jie negalėjo to matyti. Kodėl? Jų akys buvo užtemdytos blizgesiu; suprantate, blizgesiu kažko kito, ką jie laikė tikru išartu Žodžiu. Dabar pagalvokite apie tai. Pagalvokite apie tai. Jie tvirtino, kad tikėjo tuo Žodžiu. Bet jų tradicijos nukreipė jų veidus nuo tikrojo Žodžio į blizgesį, todėl jie negalėjo pamatyti tikrojo dalyko.

Taip yra ir šiandien. Taip buvo kiekviename laikotarpyje. Suprantate, tikras Žodis šviečia, bet jie tapo tokie pavergti tradicijų, kad nebegali matyti to Žodžio. Jie žiūri į blizgesį, ir jie yra akli. Blizgesys apakins jus. Yra lankas, sklindantis nuo jo. Jis apakins jus. Ir, tai, kai . . .

¹²⁴ Jėzus pasakė: „Jūs esate akli, vedantys aklius“. Jie turėjo sugebėti pamatyti tai, pamatyti Kas Jis buvo. Bet jie nesugebėjo, nes gyveno tame blizgesyje.

¹²⁵ Dabar, blizgesys, kaip ir sakiau, yra netikra šviesa, miražas, klaidingas tikros Šviesos supratimas. Klaidingas supratimas; tai kažkas, kas—kas turėtų atrodyti kaip Ji, bet tai ne Ji.

¹²⁶ Taigi, vienintelis būdas, kaip jie galėjo atskirti, nes būtent tie dalykai, kuriuos Jėzus darė, įrodė, Kas Jis buvo, kad Jis buvo Šviesa. Jie manė, kad jie buvo Šviesoje. Bet taigi, tuomet, jei tik sustotumėte minutėlei ir pasvarstytumėte, kas yra Šviesoje.

¹²⁷ Taigi, šiandien! Jei tokia neapdairi klaida buvo padaryta to meto bažnyčios žmonių, padarytas toks neapgalvotas dalykas,

broliai, ar nemanote, kad jau laikas mums sustoti ir apsvarstyti, kas yra Šviesa? Nedarykime tokios neapdairios klaidos. Bet jūs ją darote. Jūs jau padarėte ją, suprantate, ir nežinojote to, taip pat kaip tie anuomet. Dabar sustokite minutėlei ir sužinokite, ką Žodis sako šiai dienai.

¹²⁸ Jeigu jie būtų sustoję ir pagalvoję: „Čia Jis išpildo tai iki raidės, tiksliai tai, ką Žodis pasakė, kad Jis padarysias“.

O Jis metė jiems iššūkį, kaip ir aš metu jums iššūkį! Suprantate? Suprantate? Aš metu jums iššūkį pažvelgti į Žodį, ištirti Raštus, pažiūrėti, ar tai ne ši valanda. Suprantate? „Ištirkite Raštus, nes jūs manote Juose turį Amžinąjį Gyvenimą, o Jie yra Tie, kurie liudija apie Mane“. Jie yra Tie, kurie liudija apie šį darbą šiandien. Patys darbai liudija, kad jie yra atliekami ir Raštas sako, jok jie bus daromi, taigi tai yra šios valandos Šviesa. Dievo Žodis taip pasakė.

¹²⁹ Jūsų tradicijos ir dalykai yra būtent tai, kaip pasakyta Biblijoje, kaip tu, kurie pakraipė galvomis ir nuėjo sau. „Visi stalai prisipildė vėmalų“, - pasakyta Biblijoje. Ir tai, kur jie buvo. Jie nepatikėjo tuo. Jie pakraipė galvomis. Ir, ponai, ar jūs suvokiate? Ir, broliai, ar jūs suvokiate tai, kad, kai jūs atmetate būtent tą dalyką, kurį Dievas patvirtina prieš jus, jūs darote tą patį, ką ir anie, sugriždami prie savo tradicinių vėmalų?

¹³⁰ „Kaip šuo sugrižta prie savo vėmalo“. Jei nuo to jį supykino pirmą kartą, jį supyks ir antrą kartą. Jeigu Katalikų bažnyčia, kuri organizavosi ir įkūrė pirmąją organizaciją, atnešė ligą į bažnyčią; taip pat padarys ir liuteronai, metodistai bei visi kiti, baptistai, presbiterionai ir sekmininkai. „Šuo sugrižta prie savo vėmalo, kiaulė prie savo voliojimosi“. Suprantate? Mes prieisime prie to už kelių minučių, Viešpačiui leidus.

¹³¹ Blizgesys, vaikščiojimas blizgesyje, suprantate, mirażas, klaidingas tikros Šviesos suvokimas. Jis įrodė, kad Jis buvo ta Šviesa.

Kadangi, Jis, būdamas...mažumoje, o, tai bent, milijonai prieš Jį! Nebuvo nė šeštosios dalies žmonių, nė devyniasdešimtosios dalies žmonių žemėje, kurie kada nors žinojo, kad Jis buvo čia. Nebuvo net, spėju, vienos–vienos šimtosios žydų, ar vargiai viena penkiasdešimtoji jų, ar keturiasdešimtoji jų dalis, sakyčiau, galbūt mažiau nei tai, Jo paties šalyje, kurie žinojo, kad Jis ten buvo. O tie, kurie žinojo Jį ten esant, laikė Jį kažkuo netikru, nes denominacija jiems pasakė, kad Jis toks buvo. Suprantate?

Bet vis tik Jis buvo tikroji Šviesa, apie kurią buvo kalbama nuo Pradžios, pačioje pradžioje, ir paprašė jų ištirti Raštus ir sužinoti, ar Jis negyveno kaip tik tuo laiku; ar Jis, darbai, kuriuos Jis darė, tiksliai neišpildė to, kas buvo pažadėta tam laikui. Amen. O!

¹³² Koks tai rimtas dalykas, broli! Mes gyvename ypatingos svarbos laike.

¹³³ Jis įrodė esąs teisus. Jis ir buvo būtent ta Šviesa, kurią jie tvirtino, kad garbino. Jie tvirtino, kad garbina tą Šviesą.

Taip yra ir šiandien. Jie tvirtina, kad jie garbina Tai. Sekmininkai tai tvirtina. Jie tvirtina, kad jie garbina, bet yra tokie akli, jog nemato to. Kodėl? Jie organizavosi, ir jų veiduose tik blizgesys. Suprantate? Tradicija yra tai, kur kokie tai žmonės susirinko kartu ir pasakė: „Mes eisime ir padarysime *tą* ir *tą*, ir *tą*, ir *anaą*“. Taigi, mes priešime prie to, kodėl tai turi įvykti, Viešpačiui leidus.

¹³⁴ Atkreipkite dėmesį, Jo darbai buvo Pats gyvasis Žodis. Tai, ką Jis padarė, buvo Pats gyvasis Žodis, parodydamas, kad Jis buvo ta Šviesa, kuri buvo pažadėta nuo pasaulio pradžios. Jis buvo ta Šviesa. Jo Šviesa ant tam laikotarpiui pažadėto Žodžio, leido Jam gyventi tiksliai taip, ką pažadas sakė, kad Jis padarys, bet jie taip Jį apsuiko, kol nebegalėjo Jo matyti. Suprantate? Bet Jis buvo to laikotarpio Šviesa.

¹³⁵ Jis buvo Šviesa, kurią jie tvirtino, kad garbina. Jie manė, kad garbina patį kūrinių Dievą. Jie gyveno ir garbino blizgesį, ir Jėzus pasakė: „Jūs veltui Mane garbinate, mokydami savo žmogiškųjų tradicijų Doktrinos, o ne Žodžio“. Jis yra Žodis, ir Jis buvo išreikštas Žodis. Jiems derėjo tai žinoti.

¹³⁶ Tikiuosi, kad tai prasiskverbs, višur, kur tai bus klausomasi, suprantate, kad tai yra išreikštas Žodis. „O, - sako, - o, mes turime Žodį“. Na, Žodis, kiekvienas nešiojasi Bibliją, kas tik nori. Bet, kai Žodis yra įrodytas, išreikštas!

Na, sako: „Na, mes tikime!“

¹³⁷ Taip, pone, jie tikėjo, iki pat galo. Taip pat ir šėtonas. Tie fariziejai, kas galėjo pasmerkti juos dėl netikėjimo? Bet jie netikėjo tos valandos Žodžiu. Jie garbino blizgesį kažko kito.

Tą patį jie daro ir šiandien. Suprantate? Jie laikosi Liuterio išpranaš-. . . tradicijų, ar—ar Veslio tradicijų, ir visų likusių, sekmininkų tradicijų. Tačiau, kokia yra valanda?

Fariziejai laikėsi savų tradicijų. Bet už jų tradicijų buvo tikras Dievo Žodis, ateinantis, kad apšviestų, ir, kai Jis apšvietė, Jis apakino jų akis. Jie negalėjo Jo pamatyti, nes jie žiūrėjo į kažką kitą.

Taip ir šiandien! Te Dievas leidžia tai giliai įsiskverbti, kol tai iš tikrųjų pasieks žmones, kurie patikės tuo. Yra vėliau, nei jūs galvojate.

¹³⁸ Mano sūnus, Bilis Polis, jis miegodamas kalba, bet jis retai kada sapnuoja. Jis vieną kažkurią naktį susapnavo vieną, kuris taip jį sukrėtė. Pasakė, kad sapnavo, jog buvo bažnyčioje ir—ir jie. . . Aš dar nebuvau atėjęs.

Pasakė, kad kai atėjau, ugnis veržėsi man iš akių, ir aš tariau: „Laikas atėjo. Viskas baigta“.

Ir visi pradėjo šaukti: „Aš negaliu! Mano vaikai!“

¹³⁹ Ir net mano žmona pasakė: „Aš negaliu paprašyti Saros pasimelsti prie stalo“, ir taip toliau. Ir aš pasakiau. . .

Jis pasakė: „Aš turiu vykti ir paimti Loyce ir—ir kūdikį“.

¹⁴⁰ Aš pasakiau: „Loyce negali dabar atvykti. Kūdikis dar per mažas, kad suprastų. Bili, valanda išmušė. Mes privalome eiti“. Aš pasakiau: „Dabar jau vidurnaktis. Prieš išauštant Jėzus bus čia. Jei taip nebus, tuomet aš esu melagingas Kristaus liudytojas“.

Ir kažkas prakalbo, pasakė: „Joks žmogus nežino nei minutės ar valandos“.

¹⁴¹ „Aš niekada nepasakiau minutės ar valandos. Pasakiau: „Kažkuriuo laiku nuo dabar iki išauštant““. Ir aš pasakiau: „Eime—eime“...?... Pasakiau: „Bet mes esame tame laike. Eime“.

Ir mes įsėdome į automobilį, pradėjome važiuoti, ir pradėjome kilti į kalną. Ir kai tai padarėme, atrodė, kad šviesa sklido į padanges, bet tamsa virš žemės. Jis pasakė, kad aš sustabdžiau automobilį kelkraštyje ir laikiau savo rankas iškeltas štai taip, ugnis vis dar veržėsi iš akių. Ir jis pasakė, kad aš pasakiau: „Viešpatie, aš padariau tai pagal Tavo įsakymą. Aš padariau tai tik todėl, nes Tu pasakei man padaryti tai tokiu būdu. Aš padariau šiuos dalykus pagal tai, ką Tu man buvai pasakęs“.

Ir aš mostelėjau link didelio granitinio kalno; ir Šviesa, be rankų, iš kalno iškirto Akmenį, sveriantį šimtus tonų, ir štai Jis skriejo. Aš pasakiau: „Pasukite savo galvas; nežiūrėkite. Vos per kelias minutes viskas bus baigta“. Pasakė, kad tada visur įsivyravo ypatinga, šventa tyla, tam Akmeniui artėjant prie tos vietos.

¹⁴² Gali būti, kad yra vėliau nei galvojame. Čia, suprantate, tai tiksliai pagal Raštą, jūs matote: „Akmuo, ne rankomis iškirstas iš kalno“.

Ir taip vieną iš šių dienų taip ir bus, kai jūs šauksite dėl kažko. Aš jiems pasakiau: „Jūs jau turėjote tą laiką. Dievas nuolatos, kartas nuo karto, jus išpėdavo. Taip“. Aš pasakiau: „Net jei tai mano vaikas, ar kas tai bebūtų, valanda išmušė. Aš galiu sakyti tik tai, ką Jis liepė pasakyti, ir taip bus“, ir taip buvo.

Ir—ir tuomet, staiga [Brolis Branhamas suploja rankomis—Red.], štai Jis ateina, „Akmuo, ne rankomis iškirstas iš kalno“. Danielius tai matė, žinote, prieš daugelį metų. Bilis nieko apie tai nežinojo, bet tai buvo—tai buvo sapnas, siųstas jam nuo Viešpaties.

¹⁴³ Dabar, matote, jie tvirtina, kad garbina būtent tą Dievą, iš kurio jie tyčiojosi. Ir tas pats dalykas vėl pasikartojo šiandien dėl tos pačios priežasties, gyvenantys blizgesyje vietoj Šviesos. Didingos Šviesos turi spindesį. Gerai.

¹⁴⁴ Pažvelkite, kokioje tamsoje mes šiandien esame! Pažvelkite, kas šiandien vyksta! Pažvelkite į žmogžudystes, prievartavimą, nesantaiką! Na, tai išsipildė. Manau, kad tai buvo Bilis Graham, kuris savo paskutiniame susirinkime pasakė: „Po dešimties metų, kiekvienam Kalifornijos piliečiui savigynai teks nešiotis ginklą. Jūs negalite užtikrinti pakankamo teisėsaugos pajėgumo“. Žmonės tiesiog išprotejė; šaudymai, žudymai ir prievartavimai, visa kita, suprantate. Tiesiog pašėlo, suprantate, gatvėse. Matote, tai—tai diena, kurioje mes gyvename, sodomiečių diena. Suprantate?

Bet čia yra šviečianti Šviesa! Jei tik jie pažvelgtų, jei tik pamatytų, pažiūrėtų į Žodį ir pamatytų, kas turėtų būti šioje valandoje, jie žinotų, kas bandoma padaryti.

¹⁴⁵ Taigi, jie tvirtina, kad garbina tą Šviesą, taip pat anie tvirtino, kad garbino tą Šviesą, bet vietoje tikros jie garbino kitos šviesos blizgesyje. Suprantate? Jis buvo Šviesa.

¹⁴⁶ Mokymai ir tradicijos, jiems esant apakusiųjų būsenoje, nukreipė juos nuo tikros pažadėtojo Žodžio Šviesos. Žodis, kurį Dievas patvirtino per Jėzų, pasaulio Šviesa, atėjo ir padarė tą Žodį gyvu tiksliai per Jo laiką, tiksliai iki dienų. „Septyniasdešimties savaitių viduryje Jis bus nužudytas, tai tiesa, o tai yra trys su puse metų iš Jo pranašystės. Mesijas ateis, Kunigaikštis ir pranašaus, ir tris su puse dienos, tuomet Jis bus patrauktas iš gyvųjų ir atliks atpirkimą“. Ir būtent taip. Jis pamokslavo tris su puse metų. Ir jų. . .

¹⁴⁷ Ir ta pati Psalmė, kurią Dovydas pasakė: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl Mane apleidai?“ 22-a Psalmė: „Visi Mano kaulai, jie spokso į Mane. Jie kraipo savo galvomis. Jie praeina pro Mane“. Prieš aštuonis šimtus penkiasdešimt metų, kai Dovydas dainavo tą dainą Dvasioje, ir ji buvo laikoma pranašyste, buvo duota. Jie dainavo tas dainas šventykloje, kai pati Auka kabėjo ant kryžiaus, Jo rankos buvo perdurtos. „Ir jie perdūrė Mano rankas ir Mano kojas“. Suprantate? Matote ten? Tuomet, kodėl? Jie gyveno blizgesyje. Jie nematė Šviesos.

¹⁴⁸ Ar galite įsivaizduoti sveiko proto žmogų, kuris taip elgtųsi? Ne daugiau, nei galiu įsivaizduoti sveiko proto žmogų skubiai nusileidžiantį į rūsį, kur yra pelėsiai, bei uždarančią duris, ir sakanti: „Aš atsisakau pripažinti, kad yra šviesa“. Tai beprotybė.

Ir jo dvasiškumas kažkur nusilpo, kai žmogus mato, jog Biblijoje tai yra pažadėta, ir mato, kaip tai gyva ir yra apreikšta tiesiai priešais jį, o tuomet nuolatos pasilieka tuose mokymuose ir visa kita, kurie atmeta Ją. Tai yra dvasinis nusižengimas. Būtent taip.

¹⁴⁹ Štai Jis dabar buvo čia. „Jis buvo—Jis buvo pasaulio Šviesa, ir pasaulis nepa. . . Jis atėjo pas Savus; Savieji Jo nepažino. Jis atėjo į pasaulį, ir pasaulis buvo sukurtas per Jį, ir pasaulis Jo nepažino“. Suprantate? „Bet tie, kurie Jį pažino, tiems Jis davė jėgą tapti Dievo sūnumis, tiems, kurie Juo tikėjo“.

¹⁵⁰ Atminkite, mes negalime gyventi vakarykšte šviesa. Vakarykštė šviesa praėjo. Jos daugiau nebėra. Tai vakarykštė šviesa, ji yra tik prisiminimas. Vakarykštė saulės šviesa yra tik prisiminimas, ar, ji istorija. Mes daugiau negalime gyventi vakarykštėje šviesoje. Ir taip pat, nors tai yra ta pati saulė, ta pati saulė, bet kiekvieną dieną ji išreiškia savo jėgą šiek tiek stipriau, kad subrandintų grūdus pjūčiai. Suprantate?

¹⁵¹ Saulė pateka šiandieną, šiek tiek stipriau. Kiekvieną dieną dabar ji bus vis stipresnė, vis stipresnė, kol galiausiai kviečiai, kurie ten guli, jie—jie pradės atgyti. Po kurio laiko, prasiverš gyvybė, tuomet vis stipresnė, vis stipresnė. Kovas, balandis, gegužė, birželis, liepa, tuomet - pjūtis, suprantate. Ta pati šiandien šviečianti saulė sausį ar gruodį, kuri yra ten aukštai, šildo ir tirpdo šį sniegą virš grūdų, palieja juos vandeniu; tai ta pati saulė, tačiau tas kvietys birželio mėnesį negalėtų išgyventi tokioje pačioje saulės šviesoje. Suprantate, jis negalėtų išgyventi. Suprantate, saulė kasdien stiprėja ir grūdus turėtų būti šiek tiek labiau subrendęs, kad galėtų priimti tą saulės šviesą.

¹⁵² Štai kame šiandien problema. Grūdai, kuris buvo pasėtas pas ankstyvuosius tėvus, dar ten Liuteryje, Veslėjyje ir kituose, jis nesubrendo; jis negali priimti Sūnaus, Sūnus jį nužudo. Jis atsisako augti. Suprantate? Jis nusiplovė, išėmė save iš stiebelio ir perėjo į čia, bei pasidarė sau savo paties mažą dalykėlį. Tuomet jis tampa lukštu, ir jame nėra Gyvybės. Grūdai turėtų bręsti ir stiprėti, kaip kad Sūnus tampa stipresnis kiekvieną dieną.

¹⁵³ Dabar pažvelkime minutėlę. Mes peržiūrėsime bažnyčios laikotarpius. Yra septyni bažnyčios laikotarpiai. Ir kaip tie bažnyčios laikotarpiai, kiekvienas iš jų, pažiūrėkite, kaip Jis jiems kalbėjo, ką daryti, kaip grūdai subręsti ir ateis iki šios paskutinės valandos čia, šios paskutinės valandos, kurioje mes gyvename. Taigi, bažnyčios privalo daryti tą patį, suprantate, bažnyčios.

¹⁵⁴ Taigi, pažvelkite, Liuteris pasėjo grūdą, ir Liuteris buvo grūdai, ir jis pasėjo jį. Gerai. Taip pat ir Veslis; ir, taip pat, tokie buvo sekmininkai; tokie buvo baptistai, nazarėnai. Bet, suprantate, dabar, Liuteris nebūtų sugrįžęs ir gyvenęs pirmosios denominacijos, katalikų šviesoje. Ne, pone; jis buvo kita šviesa. Tai buvo Dievas kažką brandinantys. Taigi, iš to išėjo nedidelė mažuma, iš to liuteronų prabudimo.

¹⁵⁵ Tuomet atėjo Veslio prabudimas, o tada, tame, na, jie nebegalėjo sugrįžti atgal ir elgtis kaip liuteronai. Suprantate?

Ir tuomet atėjo sekmininkai. Ir tuomet sekmininkai organizavosi ir padarė tą patį, priėmė lukštą. Atkreipkite dėmesį.

¹⁵⁶ Bet grūdas toliau auga. Dabar mes esame kitame laikotarpyje. Kodėl jie Jo nepriima? Kodėl jie nemato, kad grūdas subrendo? Čia yra šiai dienai pažadėtas Žodis. Kodėl jie nemato Jo? Kadangi jie gyvena liuteronų blizgesyje, Veslio blizgesyje, baptistų blizgesyje, sekmininkų blizgesyje. Jie gyvena kitos šviesos blizgesyje. Štai dėl ko jie negali priimti viso Žodžio Šviesos, kuris yra įrodytas, kaip Dievas pažadėjo. Tie Septyni Antspaudai, kur buvo apreiškta visa paslaptis, sugrižo ir pasakė, kodėl šios paslaptys išsipildė tokiu būdu; ir, vis dėlto, kai tai ateina, jie nuo Jo nueina dar toliau nei kada nors anksčiau. Jie neturės pasiteisinimo.

¹⁵⁷ Dievas padarė tai per Dvasią, per apreiškimus. Jis—Jis tobulai tai įrodė, per mokslą ir visa kita, kad tai yra Tiesa, jog tai yra Tiesa. Ir jie vis dar nori gyventi sekmininkų blizgesyje: „Aš esu iš Asamblėjų! Aš esu Vienybinkas! Aš esu iš „Dievo Bažnyčios“! Aš esu *tas*!“ Matote, gyvena blizgesyje laikotarpio, kuris buvo prieš keturiasdešimt, penkiasdešimt metų. Gyvena liuteronų blizgesyje. Gyvena Veslio, baptistų, presbiterionų ar kokių nors nazarėnų, kito bažnyčios laikotarpio blizgesyje, kuris jau praėjo ir virto organizacija, ir padarė tą patį, ir atsisako bei atmeta Šviesą, kai Ji iš tikrųjų šviečia.

¹⁵⁸ Ir jūs gyvenate miraže. Aš kalbu tai pagarbiai, suprantate, bet jūs. . . ne tam, kad jus įskaudinčiau, bet kad pažadinčiau. Jūs gyvenate miraže.

Kas jei Jėzus pasakytų: „Na, jūs esate akli ir vedate akluosius“? Jie negalėjo. . . Jis bandė jiems pasakyti; ir to nepadarė. Pasakė: „Palikite juos ramybėje. Jei akli veda akluosius, jie visi įkris į duobę“. Tai valanda, prie kurios priartėjau! Jeigu jie abejos, aš niekuo negalėsiu padėti. Padariau viską, ką galėjau. Padariau būtent tai.

Aš padariau tai pagal Tavo įsakymą, Viešpatie. Tu esi liudininkas.

Nuo 1933, ten prie upės, kai ta Šviesa, kurią matote, nušvito, Ji buvo tiesiog čia, bažnyčioje, visus tuos metus ir liudijo jums. Ir viskas, ką Ji pasakė, išsipildė. Bet nesustodami jie eina toliau. „Te akli veda akluosius“. Aš tiesiog lauksiu tos valandos; Jis ateis, vieną iš tų dienų.

¹⁵⁹ Atkreipkite dėmesį, gyvena Liuterio blizgesyje, gyvena Veslio blizgesyje, gyvena tuose praeities blizgesiuose, štai kodėl jie negali matyti tikros Šviesos. Jei tik jie sustotų kelioms minutėms ir tiesiog paimtų Bibliją bei perskaitytų Ją, jie pamatytų, kad. . . tai yra Šviesa pažadėta šiai valandai.

¹⁶⁰ Taigi, už minutėlės mes paimsime kai kuriuos iš šių dalykų. Jis pažadėjo, pagal Malachijo 4, kad įvyks šie dalykai. Jis pažadėjo, per visą Raštą, kad jie įvyks. Suprantate?

¹⁶¹ Taip pat atkreipkite dėmesį į Izraelį, mūsų provaizdį, kelionėje. Pažvelkite, valgantys maną, kuri buvo jų Šviesa-Gyvybė, kuri teikė jiems stiprybę, Gyvybę. Ar tai tiesa? Izraelis negalėjo valgyti vakarykštės jiems iškritusios manos. Ji buvo užteršta. Ji buvo supuvusi. Ji nebuvo jiems tinkama. Jie nuo jos numirtų. Mana, kuri vakar išlaikė juos gyvus, šiandien juos nužudytų. Biblijoje pasakyta, kad joje buvo mikrobu, užteršta. Ir mana, jie turėjo prisirinkti manos kiekvieną dieną. Amen.

Ir kas tai? Žmonės, kurie gyveno Liuterio manna, Veslio, bei tie ten praelyje, jūs valgote užterštą maistą, kuris jus žudo dvasiškai. Jis žudo jus, mirę savo tradicijose.

¹⁶² Vakarykštė Liuterio mana nebus tinkama metodistams. Metodistų mana nebus tinkama sekmininkams. Sekmininkų mana nebus tinkama šiandienai. Suprantate, ką turiu omenyje? Ji atsirasdavo kasdien, diena iš dienos, šviežia, ir taip buvo per visus bažnyčios laikotarpius.

Liuterio mana buvo išteisinimo žinia. Veslio žinia buvo pašventinimo pasireiškimas. Sekmininkų - buvo dovanų atstatymas. Bet tai yra pristatymas Užbaigiamojo Akmens, paskutiniosios dienos, Nuotakos Medžio, kas yra priešinga visiems aniams dalykams, ir vis tik Ji yra ta pati Šviesa skirta subrendusiems.

Kaip ta pati saulė šviečianti šiandien, subrandins grūdą pjūčiai liepos mėnesį. Suprantate, ką turiu omenyje? Bet šiandieninė šviesa nesuteiks jokios naudos, grįžtant ten į liepos mėnesį. Ji stipresnė. Kvietys yra labiau subrendęs; jis pasiruošęs ją priimti. Amen. Tikrai taip. Jie dabar negalėtų jos priimti; tada galės. Tuomet dar nebuvo tinkamas laikotarpis; dabar jau tinkamas.

¹⁶³ Jūs negalite eiti prieš Dievo prigimtį. Jis turi dėsni, o jei prieštarausite tam dėsniui, tai pražudys jūsų augalą. Jūs turite elgtis pagal Dievo ištartus dėsnius, o Jo dėsniai - yra Jo Žodis. Bet kuris dėsnis yra ištartas žodis. O žodis - yra išreikšta mintis. Suprantate? Taigi, mes—mes žinome, kad tai tiesa.

¹⁶⁴ Kas yra regėjimas? Dievo Žodis, ar kažkas, kas yra išpranašauta, arba išankstinis įvykio išpranašavimas. Ir regėjimas, kurį turėjo pranašai ir Jėzus, ir Paulius turėjo, ir visi likusieji, kalba apie šią dieną, buvo išpranašavimas to, kas turės įvykti. Ir čia mes matome pranašystę, kuri išsipildo, o žmonės net neatpažįsta to. Suprantate, ką turiu omenyje? Taigi, vakarykštė mana . . .

¹⁶⁵ Pažvelkite čia, ar esate kada atkreipę dėmesį? Saulė, s-a-u-l-ė keliavo iš Rytų į Vakarus, kaip ir kiekvieną kartą. Ar pastebėjote tai? Ir, atkreipkite dėmesį, bažnyčios laikotarpiai

padarė tą patį. Ką? Saulė, sa. . . s-a-u-l-ė, prasidėjo Rytuose. Ir civilizacija keliavo su saule, Dievo išarta šviesa, kurioje jie turi gyventi. Jie ėjo, sekdami saulę, žvelgdami, kur ji juda.

¹⁶⁶ Pats gyvenimas, kai jūs gimstate, yra kaip saulė. Jūs einate pirmyn, tiesiai link saulėlydžio, nuo savo gimimo iki saulėlydžio.

¹⁶⁷ Žmogus visada keliavo į vakarus. Seniausia civilizacija, kurią turime, yra Kinija, rytų šalyse. Jeruzalė. . . Ir, atkreipkite dėmesį, ji vis keliauja į vakarus, ir keliauja vis tolyn ir tolyn, į Vakarus.

¹⁶⁸ Taip pat ir bažnyčios laikotarpis judėjo ta pačia linkme, per Dievo S-ū-n-u. Pažvelkite, Paulius, ankstyvoji bažnyčia, prasidėjo Rytuose; iš ten ji judėjo, persikėlė anapus jūros į Vokietiją. Ji turėjo tris patraukimus. Pažvelkite čia. Iš Azijos į Palestiną, persikėlė skersai vandenyno į Vokietiją; tai buvo Liuteris. Ir persikėlė nuo Liuterio per Anglų Kanalą, anapus į Angliją, per Veslį. O nuo Veslio, ji persikėlė į Vakarinę Pakrantę, į Jungtines Valstijas. Ir tai, jei judėsite nors kiek toliau, tai vėl sugrįš į Rytus. Tai jau vakaro laikas.

¹⁶⁹ Pažvelkite, kaip kovėsi bažnyčios laikotarpiai. Liuteris. . . Paulius, pirma, dar ankstyvaisiais laikais; tada toliau iki Airijos - Irenėjaus ir taip toliau; toliau - į Prancūziją; iš ten - į Vokietiją; į Angliją; nuolat judant į Vakarus.

Ir dabar mes negalime eiti toliau. Tai paskutinis laikotarpis. Ir ką sako Biblija apie šį paskutinį laikotarpį? Suprantate, geografiškai, chronologiškai, ir beveik visais kitais būdais, kaip tik jūs norite tai vertinti. Pirmiausia, pagal Raštą; Pirma, žinoma, Raštas. Įrodymai, istoriškai, kaip tik norite tai vertinti, mes esame pabaigoje, paskutiniajame bažnyčios laikotarpyje.

¹⁷⁰ Ir, žiūrėkite, kai ji judėjo į priekį, ji vis stiprėjo ir stiprėjo. Ir taip pat tikra, nedidelė Bažnyčios mažuma išaugo iš išteisinimo, pašventinimo, Šventosios Dvasios krikšto, ir dabar - prie ateinančio Užbaigiančio Akmens, įgydama formą. Po to daugiau jokių organizacijų. Daugiau nebebus. Suprantate, negali būti, suprantate, mes esame Vakaruose.

¹⁷¹ Tiesiog, kad parodyti jums, per visus provaizdžius ir visa kita. Ir pažvelkite į tuos tris šuolius, tris patraukimus. Mes įsigilinsime į tai šį vakarą, matote, suprantate, kaip mes esame laiko pabaigoje. Tai tiesiog. . .

¹⁷² S-a-u-l-ė keliavo taip pat kaip S-ū-n-u-s; S-ū-n-u-s kaip S-a-u-l-ė. Bažnyčia nuėjo tą patį kelią, nuo Septynių Bažnyčios Laikotarpių, ir taip toliau. Civilizacija judėjo tiesiai į Vakarus ir Bažnyčia judėjo tiesiai į Vakarus. Ir dabar, jei mes eisime toliau, iš ten kur dabar esame, mes vėl sugrįžtame į Rytus. Išvykę iš Vakarų pakrantės, jūs sugrįšite tiesiai į Kiniją, Japoniją, tiesiog vėl atgal. Septyni tūkstančiai mylių skersai, jūs vėl sugrįžtate tiesiai į Rytus. Taigi, Rytai ir Vakarai susitiko, štai ir viskas. Mes esame pabaigoje. Daugiau nieko nebeliko.

¹⁷³ Ir tas patas įvyko šiandien, kas įvyko anuomet. Tas pats dalykas susitiko Vakaruose, kas buvo Rytuose. Žmonės, gyvenantys kitos šviesos blizgesyje, kuris neabejotinai bandė parodyti ateisiančią Šviesą, ir atmetė Ją, nes vietoj Šviesos jie pasirinko blizgesį. O! „Ir buvo didi Šviesa pagonių krašte; Zabulone, Neftalyje; iš Galilėjos, . . . Galilėjoje, pagonių krašte“.

¹⁷⁴ Tai septintasis bažnyčios laikotarpis. Atminkite, ir kiekvieną kartą, kai ta saulė pradeda šviesti Rytuose, tai ta pati saulė, kuri šviečia Vakaruose. Ir ta pati Dvasia, kuri štai taip buvo per visus laikotarpius - yra tas pats Sūnus šiandien. Tik, kas tai yra? Tiesiog kaip subrandinimas, sezono metu. Saulė, kuri yra dabar, bus ta pati saulė, kuri subrandins grūdą šį rudenį, šį rudenį, suprantate. Bet kas tai yra? Tai ši saulė, plius tai, kokia ji bus. Ir šiandien, šiame paskutiniame laikotarpyje, tai kokie jie buvo, plius Tai.

Ir vis dėlto jie nori gyventi praeityje, kaip neūžaugos, nusileisti į apipelijusį, seną inter- . . . seną nominalų rūšį ir mokymą, ir užtraukti savo užuolaidas, pasakyti: „Aš tiesiog atsisakau žiūrėti į Ją. Visa tai yra nesąmonė“. Ir kai pati Biblija, kuria jie tvirtina, kad tiki, yra įrodyta ta pačia Šventąja Dvasia, atnešančia Šviesą paskutinėmis dienomis!

¹⁷⁵ Ar jūs atkreipėte dėmesį? Ir stebėkite labai atidžiai, Malachijo, kaip jis tai išdėstė, jog: „Tėvų tikėjimas vaikams ir vaikų - į tėvus“. Suprantate, ta pati Dvasia, kur Ji patekėjo ten, kur Ji vėl pateka čia, tas pats dalykas. Suprantate, tiesiog atvirksčiai, tiksliai, vėl nusileidžia ten pat. Nes, kodėl? Rytai ir Vakarai susitiko. Tiesiog tiesiai prieš mūsų akis, ir vis dėlto jie to nemato. Kodėl? Nenuostabu, kad Jėzus pasakė: „Tiesiog palikite juos ramybėje. Jie yra akli, veda akluosius, jie visi įkris į duobę“.

¹⁷⁶ Kitų laikotarpių šviesa tik atspindėjo šią Šviesą. Suprantate? Saulė šiandien tik atspindi, yra tik atspindys tos saulės, kuri bus šią liepą ar rugpjūtį, jei Dievas. . . pjūčiai. Ir Sūnus, Liuteris, Martinas Liuteris, ir Veslis, ir Sankey, Finney, Noksas, Kalvinas, Moody, visi kiti, tie didys vyrai, buvę ten, turėję tą šviesą; ir Džonas Smith iš Baptistų bažnyčios, ir Aleksandras Campbell, Campbelių bažnyčia, ir taip vadinamieji „Kristaus Mokiniai“, „Krikščionių Bažnyčia“, ir kokių dar vardų jie ten turi. Visi tie vyrai ten, savo laikotarpiais, tik atspindėjo tai, kas bus čia pabaigoje.

¹⁷⁷ Ir tuomet čia, vaikai, iškart po tų įkūrėjų, ką jie padaro? Jie nepasiliko ant stiebelio. Jie atsidalino nuo Jo ir pasidarė sau nedidelį lukštą štai čia. Kur, jūs pasitraukiate nuo tikro Gyvybės šaltinio, jūs nebeturite Gyvybės. Nuimkite nuo ten lukštą ir pasodinkite jį čia žemėje, jis gulės ir supus. Ir taip pat jūs, kai bandote valgyti supuvusią tų praėjusių laikų maną.

Derlius subrendo! Jėzus turi padengtą stalą, kur Dievo šventieji maitinami prinokusiu tos dienos Maistu, per

Evangelijos Šviesą, kuri patvirtina ir įrodo, kad šiandien Jis yra čia. Amen. Šventieji valgo Duoną.

¹⁷⁸ Tik pagalvokite. Senas vakarykštis lukštas, suprantate, nesodinkite jo atgal ten. Jis yra supuęs. Jis negali, jis negali išlikti tame. Ne, pone. Jis nieko gero neduos. Jis neišaugs. Jis yra atskirtas nuo Gyvybės; o Žodis yra Gyvybė. Teisingai. Lukštas atkrenta, seni pelai nubyra ir panašūs dalykai. Jie tiesiog virsta denominacija ir atkrenta. Jie atsisako toliau pasilikti su Gyvybe.

Bet Šviesa įrodo Ją. O, tai bent! Taip, pone.

¹⁷⁹ Vakar, o, tai bent, kaip mes turėtume matyti tai! Suprantate, tai, vakarykščiai supuę dalykai, nevalgykite jų šiandien. Suprantate? Juose yra kirminų. Jūs žinote, tos judančios uodegytės, kaip aš juos vadinu? Aš nežinau. Aš—aš nelabai išmanau apie mikrobu gyvenimą, bet žinau, kad mes visada vadindavome juos judančiomis uodegytėmis. Jie atsiranda visur, kur prasideda puvimas. Suprantate? Tada aš to nenoriu. Jeigu jūs esate tuo patenkinti, pirmyn, bet ne aš. Tačiau atminkite. . .

Jūs klausiate: „Tuomet kodėl tai buvo gerai vakar?“

¹⁸⁰ Jei tik jūs žinotumėte, kad tas nedidelis kevalas, kuris dengė kvietį nuo pradžių, jei jis pasilieka su grūdu, jis padeda grūdai augti toliau. Būtent tai, kas buvo vakar, ir verčia kviečius žydėti; bet jei jis atsiskiria nuo grūdo ir jis nesubręsta, tuomet jis pražūva. Suprantate? Bet jei jis praeina per procesą, gyvybę teikiančią procesą, kai jis miršta, jis tiesiog susijungia ir virsta kažkuo kitu ir sudaro grūdą. Jei taip nėra, iš kur jis tada atsiranda? Amen. Ar supratote tai?

¹⁸¹ Kaip Anglijos karalienė, kartą ji nuvyko į didelę popieriaus gamybos įmonę ir pasakė, kad norėtų apžiūrėti popieriaus fabrikus. Taigi, jie parodė jai popieriaus fabrikus, prieš daug metų iki jiems pradendant paversti tai popieriaus mase ir panašiai, taigi jie surado. . . gamino iš to popierių. Taigi jie. . . Na, po kurio laiko ji įėjo į kambarį, kuriame nebuvo nieko išskyrus didelę krūva senų, purvinų skudurų. ir ji paklausė: „Iš kur visa tai? Kas tai? O,“ - pasakė ji.

Fabriko direktorius pasakė: „Tai yra—tai, iš ko mes gaminame popierių, iš šių purvinų skudurų“.

Ji paklausė: „Iš jų, gaminate popierių?“

- „Taip“. Taigi ji sunkiai galėjo tuo patikėti.

¹⁸² Taigi, po to, kai ji išvyko, tas vyras paėmė tą pačią purvinų skudurų krūva, perdirbo juos tam tikru būdu ir iš jų pagamino švarų, skaidrų popierių, žinote, praėjo per tam tikrą procesą ir tapo tikrai. . . Ir į jį įdėjo jos profilį, bei nusiuntė tai jai, kur atspindėjo ją pačią tame, ką ji pavadino „purviniais skudurais“.

¹⁸³ Taigi, štai kas tai yra. Negyvi vakarykščiai dalykai, Liuterio žinia, Vėslio žinia, sekmininkų žinia, jei tik jie galės praeiti per Dievo Šventosios Dvasios procesą ir įrodymo Žodį, jie išreikš

Jėzaus Kristaus, Karaliaus, atspindį. Amen. Bet jei paliksite juos gulėti, tai - purvini skudurai. Suprantate?

¹⁸⁴ Jie turi būti performuoti į kažką kitą. Liuteris turi būti performuotas į Veslį, ir Veslis turi būti performuotas į sekmininkus, o sekmininkai turi būti performuoti į Kristų. Jie pereina per procesą. Taip pat ir Ėvangeliija perėjo per procesą. Tai apdorojimas. Liuterio išteisinimo laikotarpis, mes tikime tuo; Veslio - pašventinimo, mes tikime tuo; sekmininkų - dėl Šventosios Dvasios dovanų atstatymo, mes tuo tikime, neabejotinai. Bet, suformuokite visa tai kartu, kas iš to gausis? Jėzus, teisingai, tas pats vakar, šiandien ir per amžius. O! Iš to bus Jėzus.

¹⁸⁵ Kai liejykloje žmogus lieja varpą, jis turi padaryti taip, kad varpas išgautų tam tikrą skambesį. Kai jis paruošia savo formą ir įlieja geležį, jis įlieja tam tikrą kiekį žalvario, tam tikrą kiekį plieno, tam tikrą kiekį vario. Kodėl? Jis tiksliai žino, kiek reikia įlieti, kad išgautų, suteiktų jam teisingą skambesį.

Ir tai, ką Jėzus padarė per Savo Nuotaką. Jis turėjo įdėti į tai tam tikrą kiekį Liuterio, tam tikrą kiekį metodistų ir tam tikrą kiekį presbiterionų, tam tikrą kiekį sekmininkų. Tačiau, ką galiausiai Jis iš to gavo? Savo Paties atspindį.

Kas tai? Tiesiog kaip piramidės Žinia, suprantate, visas susikaupia viršuje, tai pereina į mažumą, kartu su Užbaigiamuoju Akmeniu. Jėzaus Kristaus tarnavimas žemėje turi būti toks pats tarnavimas, kokį Jis turėjo arba Jis negalės ateiti į tai. Tiesiog kaip galva ir iki pat kojų. Galva . . . Kojos, tai ne galva, bet galva pakelia kojas ar padaro, kad kojos, pasako joms, kur eiti. Ar supratote tai? Nuostabiai, tai valandos Šviesa.

¹⁸⁶ Veslis buvo didi Šviesa. Kaip Jis pasakė Jonui Krikštytojui: „Jis buvo didi Šviesa savo valandai“. Žinoma, jis buvo.

¹⁸⁷ Ne. Taip, pone, švarūs popiergaliai. . . Arba, purvini vakarykščiai skudurai, jei pasiliksite tokie, jie turi. . . jie tiesiog visą laiką bus purvini skudurai. Jie atitarnavo savo paskirtį, kaip drabužiai, bet dabar jie tapo popieriumi.

Išteisinimas tarnavo savo laike, išteisinimas - Liuterio laiku, tuomet tai turėjo tapti pašventinimu per Veslį. Ir pašventinimas atitarnavo savo laike, kol jis tapo Šventosios Dvasios krikštu. O Šventosios Dvasios krikštas atitarnavo savo laike; kol Šventoji Dvasia (kur, yra tik vienas Dievas) susilieja su Bažnyčia, o Bažnyčia - į Kristų, ir tai išreiškia Jėzų Kristų, atspindintį žemėje, ką Jis ir pažadėjo čia, Biblijoje. Galbūt netikite tuo; aš negaliu priversti jus tai padaryti. Aš tik esu atsakingas už Žodį. Suprantate? Teisingai.

¹⁸⁸ Taigi, ar suprantate tai? Ar matote tai? Jei taip, tai bus kaip tas žmogus, kartą nuvykęs į . . . tuo metu, nuvyko į Velsą, Velso prabudimo metu. Grupė žmonių atvyko iš Jungtinių Valstijų. Taigi jie atvyko ten ir sakė, kad jie norėjo surasti pastatą,

kuriame vyko šis Velso prabudimas. Daugelis iš jūsų prisimenate Velso prabudimą, didis prabudimas išsižiebė tarp Velso žmonių Velse. Todėl šie žmonės, tie garsūs tarnautojai ir panašiai, atvyko iš Jungtinių Valstijų, jie buvo teologai. Jie norėjo ateiti ir pažiūrėti, kokius didžius dalykus tie žmonės buvo padarę, žinote.

Taigi, jie ėjo gatve ir jie sakė . . . sutiko nediduką policininką, stovintį ant kampo, sukiojantį savo policininko lazdele, žinote, ir štai taip švilpaujantį himną. Jie pasakė: „Na, jis tiesiog švilpauja himną. Mums derėtų prieiti ir pasikalbėti su ju, pažiūrėsime, ką jis darys. Na, užduosime jam klausimą“.

Taigi jie priėjo prie jo ir paklausė: „Pone, kur vyksta Velso prabudimas?“

¹⁸⁹ Jis kilstelėjo savo skrybėlę; jis tarė: „Pone, Velso prabudimas vyksta štai čia“, - jo širdyje. O, štai taip, jis buvo Velso prabudimas.

O Dieve, jei tik mes galėtume suprasti, kad mes esame Jėzaus Kristaus atspindys, Jo apreikštas Žodis. Jūs esate Jo Žodžio atspindys. Suprantate?

„Kur vyksta Velso prabudimas? Kokiame pastate?“

Jis atsakė: „Pone, jis yra mano širdyje“. Jis buvo Velso prabudimas. Teisingai.

¹⁹⁰ Ir šiandien Bažnyčia turėtų būti Jėzus Kristus, veikiantis žemėje. „Kadangi aš gyvenu, jūs gyvensite; ir Mano Gyvybė bus jumyse. Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite“. Suprantate? Bažnyčia taip pat turi pasiekti tą vietą. Ir Jis pažadėjo, kad ji padarys tai, ir taip bus. Tai turi ateiti tokiu būdu. Taigi, matote, štai kas vyksta. Mes, mes turime tokie būti.

Jis yra Šviesa.

¹⁹¹ Taip buvo ir Nojus, Šviesa savo dienoje. Jis buvo Šviesa. Nojus buvo ta Šviesa. Jis buvo Šviesa kam? Tam, kad įgyvendintų Dievo Žodį: „Aš sunaikinsiu žmogų nuo žemės paviršiaus, kurį Aš sukūriau. Pastatyk arką ir visi norintys į ją įeiti, bus išgelbėti“.

Nojus išėjo ten, pasakė: „Yra vienas kelias, ir tai - arka“.

¹⁹² Jie sakė: „Senas pamišęs fanatikas“. Jis buvo išreikštas Žodis. Nojus buvo valandos Šviesa, žinoma buvo. Jo dienoje, jo laikotarpyje, jis skleidė Šviesą.

¹⁹³ Mozė buvo savo valandos Šviesa. „Aš tikrai jus aplankysiu“, - Dievas pasakė Abrahamui. „Aš nužengsiu, ir Aš išvesiu Savo tautą stipria ranka, ir Aš parodysiu Savo jėgą Egipte“.

Ir kai Mozė ten sutiko tą degantį krūmą, ir sužinojo, kad tame krūme buvo AŠ ESU, Mozė nuėjo ten, ir jis buvo Šviesa. Amen. Nenuostabu, kad jis galėjo paimti šiek tiek dulkių ir papūsti į jas, bei ištarti: „Te atsiranda ant žemės blusos“. Jis turėjo Dievo Žodį. Kas nutiko? Dulkės pradėjo skrieti ir pradėjo

atsirasti blusos. Aleliuja! Kodėl? Jis buvo Dievo Žodžio Šviesos pasireiškimas: „Aš ištiksiu Egiptą“. Jis buvo pranašas. Tai, ką jis pasakė, išsipildė. Jis buvo tos dienos Šviesa. Jis buvo Dievo Šviesa.

¹⁹⁴ Faraonas galbūt turėjo viską, ko jis norėjo ir likusieji iš jų, visi kunigai turėjo tai, ko norėjo, bet Mozė buvo Šviesa. Kodėl? Jis rodė išreikštą Dievo Žodį. Dievas pažadėjo: „Aš juos išvesiu stipria ranka ir šlovė atiteks Man Pačiam“. Būtent tai Jis ir darė.

Štai kodėl Mozė įrodė, kad jis galėjo kurti. Ne todėl, kad jis norėjo kurti; bet todėl, kad Dievas jam liepė. „Ir su tuo: ‚Eik pas susirinkusiuosius, sakyk: ‚Rytoj. . .‘“ Viešpats Dievas man prakalbo: ‚Paimk saują dulkių ir mesk jas į padanges, štai taip, ir pašauk jas‘. Čia nėra vienos nėra, bet jos bus čia“. Amen!

O, tikiuosi, kad jūs nemiegate. O! Pasireiškimas!

¹⁹⁵ Jis pasakė: „Aš esu siųstas. Dievas buvo pasakęs mūsų tėvams, kad Jis tikrai mus aplankys čia ir mus išves. Aš atėjau įrodyti jums, jog valanda išmušė. Atsikratykite to, ką turite. Eikime!“ Taip.

¹⁹⁶ Kai kurie iš jų sakė: „Na, manau. . .“ Datanas pasakė: „Aš nemanau, kad mes turėtume skubėti. Mes neturėtume dėl to taip jaudintis“. Ir atrodė, kad tai nepavyko, keturis ar penkis kartus. Bet, tiesiog taip pat, tai judėjo toliau.

¹⁹⁷ Jie sumastė. Išėjo ir tarė: „Mes užmėtysime šį Možę akmenimis! Patraukite jį nuo mūsų! Mes nenorime jo čia savo–savo grupėje“.

Mozė, bet kuriuo atveju,ėjo toliau, nes jis buvo Gyvybė, jis buvo valandos Šviesa. Ką jis turėjo, kas tai buvo? Dievas išreiškiantis Savo pažadėtąjį Žodį per Možę, ir Mozė buvo Šviesa.

¹⁹⁸ Elijas buvo Šviesa. „Išėik ten ir atsiesėk ant tos kalvos! Aš įsakiau varnams tave maitinti“. Amen! Taip, pone.

¹⁹⁹ Jis sugrižo su TAIP SAKO VIEŠPATS. „Net rasos lašas neiškris iš Dangaus, kol aš neiškviesiu jo“. Amen! „Saulė gali šviesti, jūs galite šauktis visų debesų ir daryti ką tik norite, bet nei rasos lašas nepasirodys, kol aš nepašauksiu“. Kas jis buvo? Šviesa! Aleliuja! Jis buvo Šviesa. Šviesa! Jis buvo išreikštas Dievo Žodis.

²⁰⁰ Jie manė, jog jis buvo pamišęs, sėdėjo ten. Jis turėjo nešikus, kurie jį maitino; o jie mirtinai badavo. Jie norėjo gyventi savo tradicijose; pirmyn. Ne Mozė ar Elijas, jis gyveno pačioje Šviesoje. Sėdėjo ten prie Kerito upelio ir tiesiog puikiai leido laiką; valgė, turėjo, kas juo rūpinasi ir visa kita. Jie manė, kad jis pamišęs, bet jis buvo—jis buvo Šviesa.

²⁰¹ Jie sako: „Ei, kas nutiko tam šventam velenėliui, kurį čia turėjome? Na, žinote ką? kažkas anądien medžiojo ir pasakė, kad matė jį sėdintį ten šalia kelio, ten ant kalno viršūnės. Lažinuosi,

kad iki šio laiko tas senukas beveik visiškai sudžiūvo“. O, ne. Jis buvo Šviesa. Jis buvo Šviesa. Jis buvo Dievo Šviesa savo dienoje.

²⁰² Jonas, kai jis atėjo į žemę ir išėjo į dykumą įgyti išsilavinimo iš Dievo, ne iš seminarijos. Jis turėjo pristatyti Mesiją. Taigi, kai jis pasirodė, Jėzus tarė: „Jis buvo ryški ir spindinti Šviesa“. Aleliuja! Kodėl? Jis buvo išreikštas Žodis.

Izaijas taip pasakė. Štai ir viskas. Teisingai. „Jis siųs balsą dykumoje, šaukianti, sakanti: ‚Paruoškite Viešpačiui kelią, ir ištiesinkite Jo vartus, ištiesinkite kelią‘. Jis šauks, vienas... vieno šaukiančiojo balsas tyrlaukiuose“. Štai jis ateina. Kas jis buvo? „Dykumoje šaukiančiojo balsas“.

Kas jis buvo? Žodžio pasireiškimas, Šviesa. Tas pats Dievas, kuris ištare Pradžioje; kuris ištare tai, ir štai atėjo Šviesa. Kaip Jis pasakė: „Tebūnie šviesa“, - dėl saulės, ir saulė atsirado, taigi Jis pasakė, kad bus balsas, šaukiančio dykumoje, ir štai jis pasirodė. Tai buvo valandos Šviesa.

²⁰³ Jis taip pat pasakė, kad paskutinėmis dienomis! Amen! Tai valandos Šviesa, šaukianti Babilono tyrlaukiuose: „Išeikite iš jo, Mano žmonės, kad nebūtumėte jo nuodėmių dalininkais. Nelieskite jo netyrų dalykų! Pasitraukite nuo to! Bėkite nuo ateinančios rūstybės!“

²⁰⁴ Jonas pasakė tą patį. „Kirvis pridėtas prie medžio šaknų“. Neturėjo išsilavinimo, net nekalbėjo kaip pamokslininkas. Jis kalbėjo apie gyvates ir lazdas, medžius bei kirvius ir dalykus prie kurių buvo pripratęs tyrlaukiuose. Jis nebuvo užaugintas vienoje iš šių garbingų, didelių vietų, kurias jie turi šiandien, kaip jie turėjo ir tais laikais. Jis išėjo kabėdamas savo kalba. Jis neatsistojo ir nepasakė: „A-men“, ir nedarė visų tų ištaigingų nusilenkimų. Jis tiesiog išėjo, iš tyrlaukiu, neišsprusęs ir grubus. Pasakė: „Tik nepradėkite manyti: ‚Aš priklausau *tam* ir aš priklausau *anam*‘. Dievas gali iš šių akmenų prikelti vaikų Abrahamui“.

²⁰⁵ Nemanykite, kadangi esate metodistas, baptistas, presbiterionas, jog turite kokią nors teisę į Dievą. Dievas gali iš gatvės paimti kontrabandininkus ir paleistuves, padaryti juos Dievo sūnumis. Kažkas išgirs Ją, ir kažkas patikės Ją.

²⁰⁶ Jis taip pat pasakė: „Kirvis pridėtas prie medžio šaknų. Ir kiekvienas medis, kuris netiki, yra nukertamas ir įmetamas į ugnį“. Taigi, tokia buvo jo žinia. Jis buvo tos dienos Šviesa.

²⁰⁷ Jėzus pasakė: „Jis buvo ryški ir spindinti Šviesa, ir jūs kuri laiką troškote įeiti į tai“.

²⁰⁸ O ką pasakė Jonas, pranašas? „Jis tiesiog dabar stovi tarp jūsų. Aš nesu vertas atrišti Jo apavo. Ir kai tik Jis pasirodys veiksmo vietoje, aš pasitrauksiu“. O, tai bent! Nes Jis buvo Šviesa.

Nėra dviejų ar trijų Šviesų, nėra keturių ar penkių skirtingų organizacijų. Buvo viena Šviesa. Nėra metodistų, baptistų, liuteronų, presbiterionų. Kristus yra Šviesa, ir Šviesa yra Gyvybė. Ir apreikštas Žodis - yra valandos Šviesa.

²⁰⁹ „Tebūnie šviesa, ir šviesa atsirado“. Taip, pone. „Tebūnie Šviesa“, ir yra Šviesa! Jis pasakė, kad šią dieną bus Šviesa, ir yra Šviesa. Jis ateina. Aš tuo tikiu. Pažvelkite į šio laikotarpio pažadus. O, tai bent!

²¹⁰ Kiekviena Šviesa, kuri kada nors švietė, šie bažnyčios laikotarpiai, mes matome, kaip jie. . . Tai—tai buvo apgailėtinas reginys, matyti atmetimą. Apreiškimo 3, turiu čia užsirašęs, Apreiškimo 3, ir aš žinau, kuo—kuo aš tuomet rėmiausi.

²¹¹ Pažvelkime į šios valandos pažadą, kame mes gyvename; atmesta Šviesa. Ką jie padarė? Jie ten anuomet atmetė Ją. Kodėl? Jie gyveno blizgesyje. Ką jie daro šiandien? Tą patį.

²¹² Na, ar—ar jūs krikščionis? „Aš liuteronas. Aš baptistas. Aš presbiterionas“.

Tai nieko nereiškia. Tiesiog galite pasakyti, kad esate „paršas, kiaulė“, ar kaip tik norite save vadinti. Suprantate? Tai, maždaug tai tiek ir reiškia. Taigi, ne—ne tai, kad ignoruoti jus, bet jei žiūrite į esmę - tai tiesa.

Aš uždaviau klausimą: „Krikščionis?“ Tai Kristus jummyse. Ir jei Kristus yra jummyse, tuomet ir Žodis yra jummyse. Ir tada, jei Žodis yra jummyse, kai šviečia Šviesa, kaip jūs galėsite pasitraukti nuo Jo? Suprantate, štai klausimas. Štai kas dabar yra - Šviesa. Vakaro Šviesa šviečia. Nuotakos Medis žydi.

²¹³ O, atminkite, jie apgenėjo tą seną Medį. „Ir ką paliko kandies vikšras, suėdė drugio vikšras; o ką paliko drugio vikšras - suėdė vikšras“. Ką metodistai paliko, baptistai suvalgė; o ką baptistai paliko, sekmininkai suvalgė. Jis pasakė: „Šis Medis, - Joelis ten, - buvo nukirstas iki pat kelmo“, - bet jis norėjo sužinoti ar jis vėl atgis. O, taip! Jis išsaugojo tą Medį. Jis išsaugojo tą Medį, taip, pone, nes tai buvo Jo Nuotaka.

Ir Jis pasakė: „Aš atstatysiu“, - sako Viešpats“. Kas tai? „Aš atauginsiu viską, ką liuteronai suvalgė ir ką Veslio žmonės suvalgė, ir visi jie. Ir aš atstatysiu jį, kadangi visa tai tebėra Medžio šaknyse“. Suprantate?

Tai glūdi giliai žemėje. Tiesiog kaip syvai, kurie nusileido žemyn, kaip jau kalbėjau apie seserį, jie glūdi ten. Ir vieną dieną nuskambės Dievo trimitas, ir tie išrinktieji liuteronai, metodistai, baptistai, kurie neturėjo nieko bendro su jokia organizacija. . .

²¹⁴ Liuteris niekada nebuvo įkūręs jokios organizacijos. Moody niekada nieko neorganizavo. Tai buvo ta Rikių grupė po jo, kurie, paėmę lukštą, įkūrė organizaciją,. Džonas Smitas neįkūrė jokios organizacijos. Visi likusieji neįkūrė organizacijų; jie buvo tos

valandos Šviesa. Liuteris, Veslis, nei vienas iš likusiųjų; tai buvo ta, po jų atėjusi grupė, kuri įkūrė organizaciją.

215 Šventoji Dvasia Sekminėse niekada nieko neorganizavo. Sekminės yra išgyvenimas, ne denominacija. Jose organizacija nebuvo įkurta. O, ne. Bet žmonės, tvirtinantys esą sekmininkai, padarė iš to organizaciją. Tai tėra lukštas, mirštantis. Vietoj to, kad išspausių tai popieriuje, ir atspausdintų pilną Jėzaus Kristaus atvaizdą; ne, jie atsitraukė, kad neturėtų su Tuo nieko bendro. Tiesiog palikite juos ramybėje.

216 Bet dabar mes sužinome, ši Šviesa, šis Medis, Kristus, vėl bažnyčios atmetas. Kodėl? Dėl tos pačios priežasties kaip jie tai padarė iš pradžių, dėl klaidingų praeities šviesų blizgesio. Ir „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Hebrajams 13:8 sakoma, kad Jis yra. Jis yra tas pats šiandien, koks Jis buvo tada, nes Jis daro tą patį, ką Jis padarė anuomet. Tas pats Žodis, tas Kristus. . .

217 Pasiklausykite, aš dabar noriu kreiptis į jus, ir išsakyti tai asmeniškai. Nežinau, aš šiek tiek. . .-nuspręsti, ar reiktų sustabdyti įrašą, ar ne, suprantate, dėl garsajuostės. Tiesiog leisiu, kad įrašas tęstųsi. Suprantate?

218 Noriu jūsų kai ko paklausti. Pažvelkite, pažiūrėkite į tai. Suprantate: „Jis yra tas pats vakar ir per amžius“. Žiūrėkite. Jo darbai, kuriuos Jis darė, patys tai pareiškė. Dabar klausykite atidžiai. Kai Jis stovėjo ten, Jono 14:12, Jis pasakė: „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Didesnius už šituos darysite, nes Aš einu pas Savo Tėvą“. Taigi, Jis tai pasakė. „Dangus ir žemė praeis, bet šis Žodis niekada nepraeis“. Taigi, jei mes esame paskutinėje laikotarpio dalyje, iš kur ateis tie „didesni darbai“? Suprantate? Mes esame čia. Mums neliko. . .

219 Paklausykite, jei Romėnų kalendorius yra teisingas, mums liko šeši. . . mums liko trisdešimt šeši metai. Kas du tūkstančius metų, pasaulis pasiekia savo pabaigą. Pirmi du tūkstančiai metų - sunaikinta vandeniu; antri du tūkstančius metų - atėjo Kristus. Dabar artėja 1964 metai; trisdešimt šeši metai. Taigi, egiptiečių astronomijos kalendorius sako, mes esame atsilikę septyniolika metų, „jis yra septyniolika metų pasistūmėjęs į priekį“, tai palieka mums devyniolika metų.

Jėzus pasakė: „Darbas bus sutrumpintas dėl Išrinktųjų, nes kitaip joks kūnas neišsigelbėtų“. Kur mes esame?

220 „Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Tuos pačius, tik didesnius, jūs darysite“. Dabar žiūrėkite. Klausykite atidžiai. Paimkite savo. . . Meldžiu, kad Dievas atvertų jūsų širdį ir protą supratimui, kad jūs suprastumėte, net nekalbant daug apie tai čia. Atkreipkite dėmesį. Jis vieną dieną pasakė. . .

Pažvelkime į kai kuriuos „didesnius“ Jo padarytus darbus. Sustokime tiesiog prie poros dalykų. Pagalvokime.

Kartą, Jis pasakė: „Duokite jiems kažką valgyti“.

Jie atsakė: „Mes nieko neturime“.

Pasakė: „Ką turite? Atneškite Man tai, ką turite“.

Ir jie atsakė: „Turime penkis miežinius kepalus ir dvi žuvis“.

Jis tarė: „Atneškite juos Man“.

²²¹ Ir Jis paėmė tuos penkis miežinius duonos kepalus ir pradėjo juos laužyti. Ir, iš tų pirminių, Jis sukūrė duoną. Jis pamaitino penkis tūkstančius. Ar tai tiesa? Tada Jis tarė, Jis paėmė žuvį: „Paduokite Man žuvį“. Bet nuo pat pradžių tai jau buvo žuvis. Ir Jis paėmė tą žuvį, iš jos dar vieną, ir dar vieną žuvį, ir pamaitino penkis tūkstančius. Ar tai tiesa?

Bet paskutinėmis dienomis Jis nieko neturėjo. Jis tik ištarė ir pasakė: „Pasakyk, kad tai jos atsirastų“, - ir jos ten atsirado, neturint nieko. Jis neturėjo voverės; ten nebuvo nė vienos. Jis tik ištarė: „Tebūnie“, - ir atsirado. Suprantate? O, Jo Žodis yra neklystantis, ir Jis turi būti išpildytas.

²²² Galėčiau papasakoti jums dalykus, kurie jus sukrestų. Suprantate? Tai yra ten, kai Jis sako, kad yra ten. Leiskite Jam tai pasakyti. Suprantate, tiesiog tiksliai.

²²³ Suprantate, Rytai, Vakarai sugrižo čia ir susitiko su Rytai. Tai buvo Mozė, turėjo paimti smėlio ir tarti: „Teatsiranda blusos, - ir taip toliau, - ant žemės“. Bet šią paskutinįją dieną Jam nereikia nieko paimti; suprantate, vien tik Žodis. „Tebūnie“, - ir tai yra. Kas pasakys, tokiu būdu tai ir bus.

Noriu ši vakarą paliudyti apie kai kuriuos iš tų dalykų, suprantate, suprantate, apie tai, kas įvyko, kad jūs galėtumėte pamatyti, jog Jis tebėra Dievas. Jo Žodžiai negali . . .

„Šiuos darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite, ir didesnius už šiuos darysite. Aš paėmiau žuvį, kad sukurčiau žuvį; jums net nereikia turėti žuvies“. Suprantate? Jis tebėra Dievas, tebėra tas pats Sūnus. Tas pats Dievo Sūnus, kuris iš žuvies sukūrė žuvį, yra tas pats Dievo Sūnus šiandien. „Šiuos darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite. Dar didesnius už šiuos darysite“. Jie bus dar didesni, „Didesnius už šiuos jūs darysite“. O žmonės atsisako tai matyti. Hm! „Didesni darbai!“

²²⁴ Klaidinga šviesa. Žinote, aš tiesiog pagalvoju apie kai ką. Daug kartų minėjau apie Angliją, bet aš mažčiau apie klaidingą šviesą. Čia, ne taip seniai, jūs visi prisimenate tą didžiausią vagystę, kokią–kokią Anglija kada nors turėjo, kuri buvo įvykdyta. Tai buvo septynių milijonų dolerių vertės apiplėšimas. Nemanau, kad kada nors pasaulyje buvo, kas nors, kas tam prilygtų. Didelis apiplėšimas, visai neseniai, septyni milijonai dolerių, netgi Skotland Jardo policija negalėjo to išnarplioti.

Ar žinote, kaip jie tai padarė? Naudodami klaidingą šviesą. Jie pastatė šviesą ant geležinkelio bėgių, išpėjama,ą,

kol pasirodė raudona šviesa, ir juos sustabdė. Ir ten įvyko apiplėšimas, kaip tik reikiamoje vietoje. Klaidinga šviesa sudarė sąlygas didžiausiai vagystei, kokią tautos kada nors žinojo. Tai apvogė tautas. Didžiausias apiplėšimas, didžiausia vagystė, ji buvo padaryta pasinaudojant netikra šviesa.

²²⁵ Ir didžiausia vagystė, kurią kada nors patyrė Dievo bažnyčia - tai netikra jų denominacijos šviesa. Ji pavogė iš jų Šventosios Dvasios jėgą. Ji pavogė iš bažnyčios patį Gyvybės veikimą. Ji pavogė iš jų Žodį, kai jie priėmė mokymą vietoj Žodžio. Ji apvogė juos.

O, jie tvirtina, turį Žodį. Žodis pats išsireiškia tam laikotarpiui; Jis padaro Save žinomu. Jie tvirtino, kad taip pat turėjo Žodį, anuomet Jėzaus dienomis. Bet Jame pasakyta: „Jie matė didingą Šviesą“, - ir jie atmetė Ją. Jie matė Ją, bet atmetė Ją.

²²⁶ O, klaidinga šviesa, taip, ji kainavo bažnyčiai didžiausią apiplėšimą, kokią ji kada nors patyrė. Šalti denominaciniai mokymai, broli, nesubrandins įrodyto Žodžio, grūdo. Biblijoje pasakyta, Jėzus pasakė: „Dievo Žodis yra Sėkla, kurią pasėjo sėjėjas“. Suprantate? O šalti mokymai nesubrandins to Žodžio. Ne, ne!

Šaltos pūgotos dienos nesubrandins kviečių. Ne, tikrai ne! Tam prireiks saulės šviesos šilumos, nes tai buvo Dievo ištartas Žodis, su kuriuo tai būtų padaryta.

Ir prireiks ištarto Dievo Žodžio, šiandien, kad parodyti Dievo šventiesiems, jog Jėzus Kristus gyvas. Lygiai toks pats, koks Jis buvo vakar, Jis yra šiandien. Tikejimo mokymai ir denominacijos niekada to nepadarys. Jie šalti ir abejingi, ir grūdas supūs dar žemėje. Tokioje terpėje jis negali išaugti.

²²⁷ Štai kodėl šiandien mes turime tai, ką turime. Kaip mūsų brangus brolis Bilis Graham, didis prabudimo skleidėjas. Aš manau, kad Dievas naudoja žmogų. Bet pažvelkite, ką jis daro; eina ten tarp baptistų ir presbiterionų. Ką jūs darote? Surenkate krūvą bažnyčios lankytojų.

²²⁸ Matote, kaip pietų baptistai krykštauja ten, nes jie turi daugiausia denominacijų arba jų denominacija išaugo labiau nei bet kurių kitų protestantų? Praėjusiais metais katalikai perėmė beveik visus juos. Ar matėte tai laikraštyje? Žinoma, jie tai padarė. Nesijaudinkite, tai perims juos visus, kadangi jie perims baptistus ir visus, tiesiog kartu. Ir jie visi - viena, ir to nežino.

Bažnyčios taryba, Bažnyčių Taryba, pateikia juos visus, tiesiog tas pats dalykas. Denominacija pateikia . . . Na, kodėl jūs norite pasilikti *čia* ar štai *čia*? Tol, kol jūs atmetate *Tai*, kokią tai daro skirtumą? Ar jūs nenaudojate tokių pačių denominacinių etikečių, tiesiog lyg visi būtumėte vienoje vietoje? Viena - žvėris; o kita - ženklas. Taigi, štai taip, taigi tiesiog nesudaro jokio skirtumo.

229 Štai kur jis buvo. Jis uždėjo savo patvirtinamąjį atspaudą ir štai jūs priimate jį. Ir štai ji visus veda tiesiai į Baltuosius Rūmus ir į Vašingtoną, Kolumbijos Apygarda, ir—ir į Bažnyčių Taryba, ir štai taip. Dvasininkai sugražino juos atgal, tiksliai tai, ką Biblija pasakė, kad jie padarys.

Tai bent, norėčiau, kad tas laikrodis nesisuktų taip greitai!

230 Taigi, tiesiog dabar pagalvokite, kur mes esame. Pažvelkite į šios dienos pažadus, vėl atmesti. Ką bažnyčios padarė šioje paskutinėje dienoje, denominacinis blizgesys!

231 Gyvenimas netikrame blizgesyje yra priežastis, dėl kurios Ji negali subręsti. Štai kodėl, šis Žodis, jūs nematote stebuklų.

232 Neseniai vienas kunigas pakvietęs mane į pokalbį, jis paklausė: „Pone Branhamai, - jis paklausė, - kaip jūs krikštijate?“ Viena mergina, kuri buvo išėjusi iš šios bažnyčios; atkrito ir ištekėjo už jaunuolio kataliko, ir perėjo į Katalikų bažnyčią. Ir jis ketino priimti ją į bažnyčią.

233 Aš atsakiau: „Aš pakrikštijau ją krikščionišku krikštu“.

Jis tarė: „Vyskupas nori sužinoti“.

Aš pasakiau: „Gerai, štai kaip“.

Paklausė: „Ar galėsite prisiekti?“

234 Aš pasakiau: „Aš niekada neprisiekiu“. Ir jis tarė. . . „Taip, - pasakiau, - jei jis negalės patikėti mano žodžiu, na, viskas gerai. Nes aš neprisiekinėju. Biblijoje pasakyta: ‚Neprisiek dangumi; jis yra Dievo Sostas; žemė yra Jo pakojis. Tegul jūsų taip būna, taip‘, ir ne - ‚ne‘“. Aš pasakiau: „Jis turės patikėti mano žodžiu“.

Paklausė: „Na, jūs—jūs pasakėte: ‚Krikščionišku krikštu‘, ką jūs turite omenyje, tai—tai sakydamas?“

235 Aš pasakiau: „Tai vienintelis būdas, kaip atliekamas krikščioniškas krikštas“. Pasakiau: „Aš pakrikštijau ją Ohajo upėje; panardinau ją į vandenį, Jėzaus Kristaus Vardu, ir pakėliau ją iš vandens. Pakrikštijau ją ‚Viespaties Jėzaus Kristaus Vardu‘, kuris yra vienintelis krikščioniškas krikštas“.

Pasakė: „Taip, pone“. Jis užsirašė tai štai taip. Ir jis tarė: „Keista!“ Pasakė: „Žinote, katalikų bažnyčia anksčiau krikštydavo tokiu būdu“.

Aš paklausiau: „Kada?“

Ir jis papasakojo. Toliau kalbėjo ir kurią laiką diskusija tęsėsi. Ir jis tarė: „Na, mes esame pirmapradžiai katalikai“.

236 Žinodamas, tiesiog ten gulėjo knygos, žinote, kuriose aprašyta jų istorija, aš tariau: „Tai tiesa, bet, - pasakiau, - kodėl jūs to nedarote šiandien?“

Jis pasakė: „Mes turime galią atleisti nuodėmes“. Pasakė: „Jėzus, ar Jis nepasakė Savo mokiniams: ‚Kam tik atleisite

nuodėmes, tiems jos bus atleistos; ir kieno nuodėmes sulaukysite, tiems jos bus sulaukytos?“

Aš atsakiau: „Taip, pone. Jis taip pasakė“.

Jis tarė: „Tuomet, argi tai nesuteikia bažnyčiai valdžios? Petras buvo bažnyčios galva“.

²³⁷ Aš pasakiau: „Jei bažnyčia atleis nuodėmes taip, kaip tai darė Petras“. Pasakiau: „Taigi, kai jie paklausė: „Ką mums daryti, kad būtume išgelbėti? Jis atsakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu jūsų nuodėmių atleidimui“. Aš pasakiau: „Darykite tai, ir aš eisiu su jumis“.

„O, - pasakė jis, - jūs bandote pagrįsti tai Biblija“.

Aš pasakiau: „Tai yra Žodis“.

Jis tarė: „Dievas yra Savo bažnyčioje“.

Aš atsakiau: „Dievas yra Savo Žodyje. „Kiekvieno žmogaus, kitų žmonių žodžiai yra melas; Jo - yra Tiesa“. Suprantate?

²³⁸ Taigi, nebuvo jokios galimybės, kad jis galėtų pamatyti. Bet štai—štai jie eina tiesiai į tamsą. Ir protestantai, tūkstančiais, įpuola į ją. Štai jie, tiesiai ten, priimdami savo mokymus ir dalykus, įeina tiesiai į tamsą. Žodis skamba, įrodantis tai, Jėzus Kristus, apreiškia Save, „tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Tame mokymų blizgesyje jie juda tiesiai į tamsą. Lygiai kaip jie pasielgė Nojaus laikais, lygiai kaip jie pasielgė visais laikais, jie vėl tai daro šiandien - tiesiai į tamsą! Kodėl? Jie atmeta Šviesą, nes mokymas juos apakino.

²³⁹ O, kokioje tamsioje valandoje mes dabar esame! M-hm! Taip, jie atmeta tikrąją Amžinąją Kristaus Šviesą, ir štai ką tai padaro.

²⁴⁰ Šaltos denominacijos niekada negalės suteikti Gyvybės Dievo Žodžiui, nes jos teikia gyvybę savo denominacijai. Mes turime tariamų krikščionių tiesiog dabar... Pažvelkite čia, jei krikščionis... .

Aš paklausiau šio kunigo: „Jei... Aš sutiksiu su jumis, kad katalikų bažnyčia buvo pradžiūje, Sekminėse, ne Nikėjoje, Romoje“. Bažnyčia niekada neprasidėjo Nikėjoje, Romoje, Ji prasidėjo Sekminėse, suprantate, Jeruzalėje, tai kur prasidėjo Bažnyčia.

²⁴¹ Bet aš pasakiau: „Čia, aš pripažinsiu, kad tie žmonės, tie vergai ir kita, kurie gavo Šventąją Dvasią, jie... šeimininkai matė jų galias ir tai, ką jie darė, prikėlė mirusius, kalbėjo kalbomis, išvarinėjo demonus, išpranašaudavo dalykus, ir pranašai jų tarpe, ir taip toliau, išeidavo pas juos įsisupę ir avikailius, valgė žoleles, atėjo į tą Nikėjos Tarybą ir taip toliau, o, didys vyrai, ir štai jie išėjo iš ten, ir atėjo į tą Nikėjos Tarybą, stovėdami už tą Žodį.

„Bet, po tų penkiolikos kruvinių dienų, jie priėmė ‚Tėva, Sūnų ir Šventąją Dvasią‘ kaip mokymą, vietoj Biblijos Mokymo, ‚Jėzaus Kristaus Vardu‘, per tai atsirado visos protestantų bažnyčios, gimė tiesiai į tai, tas pats dalykas, visi tie kiti dalykai, klaidinga Šventosios Dvasios samprata, jie priėmė, paima komunią, geria vyna: ‚Tai yra *šventoji eucharistija*, kas reiškia ‚Šventoji Dvasia‘, kunigas tai paduoda jums“.

²⁴² Taigi, Biblijoje neperskaitysite: „Kai Sekminių diena buvo pilnai atėjusi, štai keliu atėjo kunigas, su atlenkta apykaklę, pasakė: „Iškiškite savo liežuvį ir priimkite šventą eucharistiją““. Ne, Joje neperskaitysite: „Visi jūs, žmonės, atbėkite čia ir paduokite man savo dešinę bendrystės ranką, jūs baptistai, metodistai ir baptistai, aš įrašysiu jūsų vardą. Atneškite iš kur nors laišką“.

²⁴³ Jis pasakė: „Jie visi buvo vienoje vietoje, vieningi. Ir staiga iš Dangaus atėjo garsas tarsi besiveržiančio galingo vėjo ir jis pripildė visą kambarį, kur jie sėdėjo. Jie visi buvo pripildyti Šventąją Dvasia ir pradėjo kalbėti kitomis kalbomis kaip Dvasia davė jiems ištarti. Ir ten. . .“ Jie išėjo į gatvę, svirduliuodami kaip girti žmonės, Marija ir visi likusieji iš jų, paveikti Šventosios Dvasios.

Na, žmonės sakė, juokėsi iš jų ir sakė: „Šie žmonės prisigėrė naujo vyno“. Kas jie buvo? Apakinti mokymo.

²⁴⁴ Tas žemo ūgio pamokslininkas atsistojo ten, vardu Petras, ir jis tarė: „Jūs, Judėjos žmonės ir jūs, kurie gyvenate. . . Jūs, Jeruzalės žmonės, ir gyvenantys Judėjoje, tebūnie jums žinoma, klausykite mano žodžių. Šitie nėra prisigėrę. Bet leiskite man jums pasakyti, ką Raštas pasakė, kad tai bus. Tai yra Šviesa. Tai yra apreiškimas Žodis“. Amen.

Tas pats nutinka ir šiandien, jie elgiasi taip, kaip pasielgė anuomet, pakraipė galvomis ir nuėjo. Pasakė: „Palikite juos ramybėje; akli veda aklus, jie visi įkris į duobę“.

²⁴⁵ O, prireiks Kristus, Amžinojo Gyvenimo, kad Gyvenimo Žodis būtų patvirtintas, taptų kūnu. O, tai bent! Prireiks Žodžio. . . prireiks Šventosios Dvasios, kad Dievo Žodis galėtų veikti.

²⁴⁶ Kai Jėzus pasakė: „Eikite į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam kūrinui“. Dabar pažvelkite, Morkaus 16, Jo paskutinis pavedimas. „Į visą pasaulį, į visą pasaulį“, - tai dar niekada nebuvo pasiekta, suprantate. „Į visą pasaulį ir pamokslaukite Evangeliją kiekvienam kūrinui. Kas įtikės, - visame pasaulyje, - ir bus pakrikštytas, bus išgelbėtas; tas, kas netikės, bus pasmerktas. Ir šie ženklai lydės tuos, kurie tiki“.

„Jie paspaus ranką pamoksl- . . .“? Ne. „Jie bus geri bažnyčios nariai“? Ne.

„Mano Vardu jie išvarinės demonus; jie kalbės naujomis kalbomis; jie ims gyvates; ar gers mirtinus dalykus, tai jiems nepakenks; jei dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“. O, tai bent!

²⁴⁷ Kaip toli? „Kiekvienam kūriniiui“. Kiek? „Visam pasauliui“, - kol Jis vėl sugriš. „Šie ženklai...“ „Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis taip pat darys. Didesnius už šituos jis darys, nes Aš einu pas Savo Tėvą“.

²⁴⁸ O, kaip mes galime pasitraukti nuo To, yra daugiau, nei galiu išsakyti! Mes dabar esame didesnėje tamsoje nei kad jie buvo. Taigi, tiesiog turiu čia dar pora eilučių, tuomet norėsiu priėti prie pabaigos, kaip galima greičiau... Mes esame didesnėje tamsoje nei jie buvo.

Žinau, kad išvarginau jus čia, po maždaug pusantros valandos. [Susirinkimas sako: „Ne“—Red.] Bet, matote, ten yra įrašoma garsajuostė. Suprantate? Suprantate?

²⁴⁹ Jie yra didesnėje tamsoje nei mes. Aš pasakiau tokį teiginį. Kodėl? Bažnyčios tame blizgesyje yra tokios apgaulingos, atrodo, kad tai Tiesa. Taigi, argi Jėzus nepasakė? Pažiūrėkime Mato 24, suprantate. Mato 24, Jėzus pasakė, kad „Paskutinėmis dienomis dvi dvasios bus taip arti, kol tai apgautų net pačius Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma“. Ten paskutinėmis dienomis bus išrinkta grupė, kuri išeis, kad sudarytų Bažnyčią. Ir tos organizacijos, su, ką jie vadina savo tiesa, bus taip arti tikrojo Dalyko, kad tai apgautų net pačius Išrinktuosius, net sekmininkus.

²⁵⁰ Taigi, jūs žinote, kad jums nepavyktų paimti sekmininką ir apgauti jį koku nors metodistiniu ar baptistiniu mokymu. Jūs jam to nepasakysite. Jis geriau žino. Jūs taip pat neapgausite kokio nors baptisto liuteronišku mokymu. Suprantate?

Ir jūs taip pat nepriimsite Žin-... apgaulingos Žinios, dabar šiame Žodyje, per koki nors sekmininkų mokymą, melagingą „Tėvo, Sūnus, Šventosios Dvasios“, ir panašių dalykų, ir ten, tie mokymai, kuriuos jie turi toje organizacinėje santvarkoje. Ne, tikrai ne. Jūs niekada jų neapgausite, nes Išrinktieji nebus apgauti.

²⁵¹ Kas tai? Kas tai? Apgaulė. Tie blizgesiai, ką jie daro? Jie savo blizgesiu veda bažnyčią į tarybos skerdyklą. Tai bus galutinė skerdykla, kai ji ir Roma kartu susijungs. Kai jie suformuos tą žvėries atvaizdą, tai bus galutinė skerdykla. O šie blizgesiai, kuriuos dabar turite, pažvelkite į tai, ką jie daro, veda žmones. Tai ožys.

²⁵² Ožys visada veda avis į skerdyklą. Jūs matėte tai skerdyklose. Tas ožys nubėga tiesiai ten ir veda avis, tuomet jis iššoka ir leidžia avims įeiti vidun. Štai ką jis daro. Jis visada tai daro.

Tai buvo ožiai, kurie vedė Jėzų, Avinėlių, į skerdyklą. Romėnų ožiai! Teisingai.

Šiandien tai—tai denominaciniai ožiai, kurie veda nekaltas avis į skerdyklą. Patys įrašo savo vardus ten į tas knygas, ir su jais baigta. Tai yra žvėries ženklas. Aš kalbu Viešpaties Vardu. Ilgą laiką tai laikiau. Tai tiesa. Tiksliai taip. Kas yra žvėris? Kas yra žvėris? Tai Romos hierarchija, pirmoji organizacija. Koks yra jo ženklas? Lygiai tas pats dalykas, lygiai tas pats, koks ir buvo. Skerdyklon vedantis blizgesy!

²⁵³ Bet dabartinės tamsos akivaizdoje mes vis tik pamatėme, kaip skverbiasi Dievo Šviesa. Kaip mes esame dėkingi už tai!

²⁵⁴ Paklauskite atidžiai. Mes matėme Šviesą, Jo Žodį, kuri Jis pažadėjo šiai dienai, įrodytą ir patvirtintą. Tai Tiesa, valandos Šviesa. O, tai bent! Esu toks laimingas. Nėra nieko klaidingo. Nėra nieko.

²⁵⁵ Čia, neseniai vienas tarnautojas sakė, kad jis buvo Floridoje ir turėjo automobilį, manau, kad tai buvo „Chevrolet“, ir jis jam sugedo. Jis negalėjo jo pataisyti. Ir jis nuvezė jį į garažą, ir senas mechanikas bandė pažiūrėti ten iš apačios ir iš viršaus, bei išnarstė jį iš visų pusių; jis negalėjo jo sutaisyti. Ir jis—jis pabandė *tai*, bet tai nesuveikė. Ir jis pabandė kažką kita; tai nesuveikė. Jis pajungė generatorių, prijungė *tai*, ir pajungė gnybtus, sujungė taškus; jis negalėjo jo sutvarkyti, kad jis pradėtų veikti. Jis tiesiog negalėjo padaryti, kas jis veiktų.

Galiausiai priėjo gražiai apsirengęs vyras. Jis paklausė: „Ar galėčiau jums duoti patarimą?“

²⁵⁶ Vargšas mechanikas turėjo pakankamai nuovokos, kad pasakytu: „Taip, pone“.

Jis tarė: „Paimkite *tai*, ir sujunkite *tą* ir *tą*, ir“, - jis pasakė, - sujukite tai kartu ir pabandykite tai“. Ir jis paėmė *tą*, sudėjo su *tuo*, ir sujungė tai kartu, ir jis užsivedė.

²⁵⁷ Mechanikas pasisuko ir paklausė: „Sakykite, kas jūs toks esate?“ Jis buvo inžinierius, vyriausias „General Motors“ inžinierius. Jis sukūrė *tą* automobilį. Jis buvo tas, kuris jį suprojektavo.

²⁵⁸ Ir, šiandien, kai kalbame apie metodistus, baptistus ir presbiterionus, Vyriausiasis Mechanikas yra čia, Savo Žodžio Dizaineris, Žmogus, Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir suprojektavo Savo Bažnyčią! Ar Jis žino daugiau apie tai, ko prireiks Paėmimui, ar metodistų ar baptistų bažnyčia žino daugiau apie tai, ko prireiks? Jis yra Dizaineris. Jis žino, kas tam yra reikalinga. Jis yra puikiai apsirengęs Savo prisikėlimo Jėga. Aleliuja! Jis vaikšto tarp mūsų, šiandien, Savo prisikėlimo Jėgoje.

Jis žino, ko reikia, kad Bažnyčia būtų paruošta Paėmimui. Jis sukūrė Ją ir sudėliojo visas dalis kartu čia, Biblijoje. Amen! Tiesiog leiskite Srovei tekėti per Ją, ir stebėkite, kaip Ji veikia. Leiskite tikėjimui į Jo šiandienos pažadėtą Žodį tekėti per tai, ir

pamatysite, kaip Ji veikia. Kodėl? Jis sukūrė tai. Jis sukūrė Savo Bažnyčią Žodžiu. Štai ką Jis sujungia kartu. Ne per metodistų ar baptistų, ar presbiterionų, ar sekmininkų organizaciją; bet per Savo Žodį. „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“. Taip, pone.

²⁵⁹ Išeikite iš tų blizgesių, tamsos apsuptyje, šiuo tamsiu laiku, kuriame dabar gyvename. (Liko tik dar kažkur penkios minutės.) Tamsos apsuptyje, kas išves šią nedidukę Nuotaką? Kas apie Ją žino? Vyriausias Dizaineris. O, taip. Iš viso šio sumaišties blizgesio!

Čia, metodistai blizga vienu būdu, baptistai kitokiu, o presbiterijonai dar kitu, o sekmininkai dar kitu, visa tai tiesiog blizgėte blizgėte. Jie laksto, įrašo savo vardą štai *čia*, tame blizgesyje čia; ateina ir sužino, kad kažkas ten. Ir ateina štai *čia*; ir kažkas yra ten. Ateina štai *čia* . . .

²⁶⁰ Kaip aš ir pasakiau tam kunigui: „Jeigu jūs visi esate pirmą kartą bažnyčia ir nusekėte paskui mokymą tų vyrų, susėdusių kartu Nikėjoje, kodėl tuomet jūs neturite jėgos, kurią jie ten turėjo pradžioje? Kodėl jūs nedarote tų dalykų, kuriuos jie darė, tai ką pasakė Jėzus?“

Pasakė: „O, dabar mūsų yra daugiau. Mes, mes gyvename kitame laikotarpyje“.

²⁶¹ Aš pasakiau: „Bet Žodis nesikeičia. Jis pasakė: „Šie ženklai lydės juos per visus laikotarpius. Dangus ir žemė praeis, bet Mano Žodis niekada nepraeis“. Štai taip“.

Jis tarė: „Na, jūs kalbate apie Bibliją“.

²⁶² Aš atsakiau: „Taip, Žodį, kuris yra Kristus“. Teisingai. Ir taigi, štai taip. Suprantate?

²⁶³ Ir šiame blizgesyje, metodistai rodo savo, baptistai rodo savo, presbiterijonai - savo, kiekviena iš jų auga vis labiau ir labiau, nuolatos.

Vargšėlė, nedidukė Nuotaka, kur Ji yra? Ji kuriam laikui atbėgo čia pas sekmininkų Vienybinius; Ji įrašė Savo vardą ten ir Ji pasakė, na . . . Paskui sužinojo, pamatė, ką jie daro. Jie perėjo čia, ir: „Jūs turite priklausyti mums. Jei nepriklausote mūsų bažnyčiai, jūs netgi nesate Nuotakoje. Jūs iš viso esate niekas“. Nueina ten pas Asamblėjas, ir pasižiūri į tai, ką jie turi; ir štai vėl. Nueina pas baptistus, pažiūri, ką jie turi. Pasižiūri į presb- . . .

²⁶⁴ Kas nutiks šiai Vargšelei? Suprantate? Bet ji eina pirmyn. Nesijaudinkite. Ji bus ten.

²⁶⁵ Vienas vyrukas pasakojo čia, maždaug prieš porą metų. Jis buvo Naujojoje Meksikoje. Aš pravedžiau ten susirinkimą, netoli „Carlsbar Caverns“. Jūs girdėjote apie juos ten, didžius. . . Ir jie paėmė vyrą ir jo žmoną, ir krūvą vaikų, įlipo į tą liftą, nusileido iki pat kasyklos apačios. Ir kai jie ten nusileido, jie išjungė

visas šviesas. O kai jie išjungė visas šviesas, ten buvo tamsu lyg vidurnaktyje.

Man teko pabuvoti panašioje vietoje čia, tuose soduose ir kartą ten, Kolorade, žmona ir aš, dar anuomet, buvome ten. Ir jie išjungė tas šviesas. Tai bent, jūs štai *taip* ištiesiate savo ranką, jūs negalite nieko matyti.

Ir ten stovėjo mergaitė, ir ji pradėjo šaukti: „O!“. Klykė. Ji, ji buvo mirtinai išsigandusi, buvo taip tamsu. Maža vargšėlė graibstė rankomis į visas puses ir bandė rėkti ir šauktis savo tėvelio, mamos, visur. Ji tiesiog negalėjo to išverti, buvo taip tamsu. Ji niekada nebuvo regėjusi tokios tamsos.

²⁶⁶ Ir maždaug taip yra dabar. Teisingai. Taip tamsu, kad nežinai kur eiti. Jūs einate pas metodistus, einate pas baptistus, einate pas presbiterionus, visur vienas ir tas pats, suprantate, valgo tą seną, negyva, supuvusią maną su joje esančiomis krutanciomis uodegytėmis. Suprantate, tas pats dalykas, kažkoks mokymas: „Ateikite ir prisijunkite prie *to* ir prie kito, prie *ano*“, senas mokymas ir visa kita. Jūs nepamatysite tame Kristaus. Suprantate? O, jūs matote tuos save teisiais laikancius žmones, kaip aš pasakyčiau. Dabar daugelis jų ten yra puikūs žmonės, tose dominacijose. Aš kalbu apie sistemą, o ne apie ten esančius žmones. Bet, matote, jie tuo maitinasi. Pabandykite jiems apie tai pasakyti!

O Čia yra šviežias Maistas!

²⁶⁷ Ir ta mergytė stovėjusi ten, ji šaukė visu balsu, buvo beveik isterijoje; maždaug tokia, kokia yra mažoji Nuotaka. Bet žinote ką? Jos broliukas sušuko, pasakė: „Sesute, nebijok“. Nes jis stovėjo tiesiai šalia inžinieriaus. Pasakė: „Čia yra žmogus, kuris gali įjungti šviesą“.

Nebijok, mažoji Sesute, čia yra Žmogus, Kuris gali įjungti Šviesą. Jis gali padaryti šį Žodį gyva. Mes nežinome kaip Jis ateis. Mes nežinome, kada Jis ateis. Aš nieko apie tai nežinau. Bet Jis yra čia ir Jis gali įjungti Šviesas. Kaip mes iš to ištrūksime? Aš nežinau. Bet Jis čia, ir Jis yra Tas, kuris gali įjungti Šviesą. Taip, pone. Jis yra Tas Vienintelis. Jis yra Šviesa. Jis tiesiog apreiškia Save, štai kaip Jis įjungia Šviesą. Būtent taip.

Tam prireiks Kristaus, kad apšviestų Savo Šviesa, tuomet visa tamsa išsisklaidys. Jis atskiria. Jis ištraukia Savo mažąją Nuotaką. „Aš paimsiu žmones iš pagonių, dėl Savo Vardo, kurie turės Mano Vardą“. Koks Jo Vardas? Gerai. Ne metodistas, baptistas, presbiterijonas, liuteronas. Tai - Jėzus Kristus. Teisingai.

²⁶⁸ Jis yra Šviesa, Tiesa; Šviesa, ir Jame nėra tamsos. Ir kai Jis ateina, Jis išsklaido tamsą, nes Jis yra Žodis. Žodis yra Šviesa. Teisingai. Nes Jis ištare ir pasakė: „Tebūnie šviesa“, - tai buvo Žodis, kuris tapo šviesa. Kai Jis kaskart ištaria *Tai*, tai yra to laikotarpio Šviesa.

Taigi, Jis yra čia, ne blizgesyje; bet žmonės gyvena blizgesyje. Bet Jis yra įrodytas Žodis. Jis yra absoliuti Šviesa tamsos laike. Taip, pone. Visi šie netikri blizgesiai ir visa kita išblės. Taip, pone. Jis yra čia. Nebijokite. Įjunkite Šviesą, Jo pažadėtąjį Žodį. Jis gyvas. Jis padaro . . .

„Kas tiki Mane, darbus, kuriuos Aš darau, jis irgi darys“. Tuomet, tai yra Žodis. „Kaip Tėvas Mane siuntė, taip Aš siunčiu jus“. Tėvas, kuris Jį siuntė, atėjo Jame. Jėzus, kuris jus siunčia, ateina jumyse. Ir darbus, kuriuos Jis darė anuomet, Jis daro tą patį, nes (kodėl?) Žodis tapo kūnu, žmogaus kūne, išreiškia Save kaip dienos Šviesą. Štai taip. Štai tai. Tai tiesiog parodo kelią į Šviesą, Šviesoje. Išmintingi žmonės, kurie nėra apakinti mokymų ir denominacijos, vaikščios toje Šviesoje. O, tai bent!

²⁶⁹ Čia yra Žmogus, kuris gali įjungti Šviesą, gerai. Ką Jis daro? Įrodo Savo Žodį šiai dienai. Jėzus, Dievo Sūnus, Kuris pažadėjo Žodį šiai dienai, yra tiesiog čia su mumis.

Neišsigąskite. Nekreipkite dėmesio į tai, ką jie daro; jūs darysite - jūs vaikščiosite tamsoje.

Būkite išmintingi. „Tie, kurie elgiasi išmintingai, - pasakė Danielius, - šiomis paskutinėmis dienomis atliks žygdarbius dėl savo Dievo“. Suprantate? Suprantate? Jie vaikščios Šviesoje, kaip Jis yra Šviesoje.

²⁷⁰ Nesijaudinkite. Galbūt tamsu, atrodo, jog jie privers mus, visus iki vieno. Visi tie, jūs matote, kaip sklinda jų pareiškimai: „Visos šios nedidelės bažnyčios ir visa kita turi įeiti dabar. Jūs turėsite įeiti“, - arba jie uždarys jus. Jie tai padarys.

²⁷¹ Taigi, mes norime kaip reikiant tai paaiškinti šįvakar, kai prieisiu prie to laiko, suprantate.

²⁷² Dabar, jie: „Mes jus uždarysime“. Jūs arba turėsite būti vienu iš jų, arba ne. Jūs—jūs arba būsite tame, arba jūs negalėsite nieko daryti, negalėsite net pirkti ar parduoti. Štai taip. Jūs nedrįsate melstis už ligonius. Jei būsite sugautas patarnaujant kokiam nors ligoniui ar bet kuriam asmeniui su kokiu nors dvasiniu dalyku ten, būsite patrauktas į teisinę atsakomybę, kad būtumėte nubaustas. Būtent taip. Suprantate? Jūs tai žinote. Teisingai. Tai yra jų dokumentuose. Taip, pone. Taigi, jūs negalėsite to daryti, turėsite priklausyti kultui.

Broliai, leiskite man kai ką pasakyti. Jums derėtų įsileisti Kristų į savo širdį dabar pat, kadangi ateis laikas, kai jums tikrai Jo prireiks. Nes tuomet liksite išorėje. Atminkite, kai tas antspaudas bus uždėtas, ji ten lieka visam laikui. Suprantate? Taigi, nedarykite to. Netikėkite tais dalykais. Tiesiog dabar įeikite į Kristų, į Žodį. Taip, pone.

²⁷³ Patvirtina Žodį ir parodo, kad Jis yra valandos Šviesa. Štai kaip mes žinome, kad Jis yra Šviesa, nes Jis yra Šviesa, išreiškianti Save kūne.

Iš kur mes žinome? Jis buvo Dievo Žodis, tapęs kūnu. Suprantate, Dievo Žodis, parodantis Save, patvirtinantis Save, kai Mesijas ateis, ką Jis darys.

²⁷⁴ Moteris pasakė, prie šulinio: „Kai Mesijas ateis, Jis darys šiuos dalykus. Tu turbūt Pranašas, kuris yra Žodis, išpranašaujantis mums šiuos dalykus“.

²⁷⁵ Jis tarė: „Aš esu Jis“. Suprantate? To užteko. Šviesa apšvietė pažadėtąjį Žodį. Yra Šviesa.

²⁷⁶ Ji nuėjo tiesiai į miestą, pasakė: „Ateikite pažiūrėti Žmogaus, Kuris pasakė man dalykus, kuriuos buvau padariusi. Ar tai nėra pats Mesijas?“ Tai ir buvo. Suprantate? Nesvarbu, ką kiti kalbėjo, ji žinojo, kad tai buvo Mesijas.

²⁷⁷ Atminkite, kiekviename laikotarpyje, tamsos laike, Dievas visada turėjo Savo Žodį, kad atskirtų Šviesą nuo tamsos.

Jis turėjo Ją Liuterio dienomis, kai Katalikų bažnyčia turėjo viską; Jis siuntė Liuterį kaip šviečiančią Šviesą ir Liuteris atskyrė Tiesą nuo tamsos.

Ir kai liuteronai susipainiojo, Jis atvedė Džoną Veslį, ir jis atskyrė Šviesą nuo tamsos.

O sekminių dienomis, kai Veslio pasekėjai visiškai...ir metodistai visiškai įstrigo, taip pat baptistai ir presbiterionai, Jis pasiuntė sekmininkų žinią, kad atskirtų Šviesą nuo tamsos.

Sekmininkai vėl sugrįžo tiesiai į tamsą, štai taip, savo organizacijoje, priėmė savo mokymus ir kitus dalykus.

Dabar atėjo valanda, kad šis Žodis būtų įrodytas. Jis siunčia Šviesą, išreikštą Žodį, kaip Jis tai padarė pradžioje; siunčia Žodį, ir Jis įrodo Save. Yra Šviesa, ir Jis visada atskiria. Tas pats yra dabar, kaip Amžinosios mažytės Šviesos pradžioje.

²⁷⁸ Žiūrėkite vaikai, kaip aš sakau, jau viršijau laiką penkiomis minutėmis. Bet leiskite man pasakyti šį vieną dalyką.

Čia yra Žmogus! Neišsigąskite, nesvarbu ką jie sako. Man teko prieiti prie tokios vietos, kur aš nežinojau, koks turėtų būti mano sekantis žingsnis, bet Jis visada šalia. Niekada neapviliantis Buvimas, Jis visada ten. Jis gali įjungti Šviesą. Taip, pone. Jis tiesiog laukia, žiūri į tai, ką jūs ketinate daryti. Jis gali spustelėti jungiklį, kada tik Jis panorės. Taip, pone.

²⁷⁹ Čia yra Žmogus, kuris gali įjungti Šviesą. „Tie, kurie sėdi mirties šešėlio srityse“, kai kurie vėžio, kai kurie iš jų denominacijos mirties, kai kurie iš jų - mokymų mirties, kai kurie iš jų - tradicijų mirties, ir visos tos rūšies mirtyje, - „ir jie išvydo didžią Šviesą“. Žmogus, Kuris uždegė Šviesą anuomet, yra Tas Pats, Kuris pasakė, pradžioje: „Tebūnie šviesa“. Tas pats Dievas, „vakar, šiandien ir per amžius“, - Jis yra čia šiandien, tiesiog čia dabar. Neišsigąskite. Jis gali įjungti Šviesą.

Kai ateis persekiojimas, neišsigąskite. Yra Šviesa, pasakyta, kad Jis pasiims Savo žmones. Ji nepraeis per sielvartą. Jai neteks to daryti. Jis pasakė, kad Jai neteks. Ji bus paimta. „Kaip jie ketina tai padaryti, broli Branhamai? Atrodo siaubingai tamsu!“ Nesvarbu kaip darosi tamsu, jūs negalite matyti savo ištiestos rankos, tiesiog atminkite, čia yra Žmogus, kuris gali įjungti Šviesą. Jis paims tą Bažnyčią Paėmime.

Jūs sakote: „Na, aš teisus . . .“

²⁸⁰ Taip, Šadrachas, Mešachas ir Abednegas, buvo teisūs iki pat liepsnojančios krosnies, bet ten buvo Žmogus, Kuris galėjo paleisti vėją. Taip, pone. Tas besiveržiantis galingas Vėjas, kuris nusileido tą Sekminių Dieną, Jis siuntė Jį dar kartą ir atvėsino visą karštį aplink juos, visą ugnį. Ten buvo Žmogus; Jis vadinamas „ketvirtuoju Žmogumi“.

²⁸¹ Šiandien čia yra Vienas. Jis yra Vienintelis! Aleliuja! Jis Savo rankoje turi Šviesos jungiklį. „Tiems, kurie sėdėjo mirties šešėlio srityse, užteko didi Šviesa“. Neatmeskite Jos. Priimkite Ją, Viešpaties Vardu. Kol mes palenkiame savo galvas, tik minutėlei.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,

Ateiname, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviesa aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,

Ji ateina, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviesa aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Ateikite, jūs, Šviesos šventieji, skelbkite,
Jėzus, pasaulio Šviesa;
Tuomet suskambės Dangaus varpai,
Jėzau, pasaulio Šviesa . . .

Kas tai? Įrodytas Žodis yra Jėzus šiandien. Jis yra Žodis.

Mes vaikščiosime šioje Šviesoje, tokioje
nuostabioje Šviesoje,

Ji ateina, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
O, šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa . . .

²⁸² Su palenktomis galvomis. Įdomu, kiek iš čia esančių norėtų vaikščioti šioje Šviesoje, vadovaujant Šventajai Dvasiai, šiandienos įrodytam Žodžiui? Suprantate? Žodis, kurį Dievas pažadėjo šiandien, matant Jį pasireiškusi!

Ar ne tai, kas Jis buvo pradžioje? Jis buvo Žodis. Sūnus gimė; Jis buvo Žodis. Jis buvo Mesijas; Jis buvo įrodytas Žodis. Taigi, tuomet Žodis, Dievas ištarė pra-. . . pabaigą nuo pradžios.

283 Dabar, yra Žodis šiai dienai, ir Jis yra čia, įrodantis tą Žodį.

Sumaišties apsuptyje, tamsos ir blizgesių, tai atrodo labai panašu į Ją, bet tai ne Ji. Ji neįrodo, kad tai būtų Ji; mokymas.

284 Jėzus pasakė: „Jeigu aš išvarau demonus Dievo pirštu, kuo jūs juos išvarote?“ Jie jų neišvarinėjo. Suprantate? „Bet, ne, jeigu Aš išvarau demoną Dievo pirštu, tuomet Dievo Karalystė priartėjo prie jūsų“.

O, pagalvokime apie tai, kai mes pakeliame savo rankas. Dabar lėtai, ir pagalvokite, labai tyliai.

Mes vaikščiosime Šviesoje, toje nuostabioje
Šviesoje,
Ir ji ateina, kur ramos lašeliai . . .

Atlikite savo išpažinimą. Patikėkite Dievu dabar.

Šviečia aplink mus, dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Jis ateina ten, kur šviečia malonės ramos
lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

285 Kol jie toliau groja, noriu paklausti. Kiekvienas laikotarpis buvo toks pats. Nojaus dienomis tie, kurie atmetė tą Šviesą, ką jie padarė? Įėjo į Dievo teismą. Kas nutiko su faraonu degančio krūmo Šviesos, kuri buvo Mozėje, dienomis? Įėjo į mirties jūrą. Kas nutiko Datanui, kuris pradėjo, bet po to atmetė Šviesą? Prasmego žemės plyšyje; ji prarijo jį. Kas nutiko per visus laikotarpius tiems, kurie nesugebėjo vaikščioti Šviesoje, tos dienos Šviesoje?

Tai visada yra Jėzus. Tai buvo Jėzus tų žmonių dienomis. Tai yra Jėzus šiandien, nes Jis yra Žodis, o Žodis ir sudaro Šviesą. Tai yra šios dienos Šviesa.

Pagalvokite apie tai dabar, labai tyliai, kol mes su visu nuoširdumu, paklauskite, ar jūs vaikštote Šviesoje? Kol mes vėl ją niūniuojame.

. . . nuostabioje Šviesoje,
Ateiname, kur šviečia malonės ramos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
O Jėzau, pasaulio Šviesa.

Dabar atsistokime.

286 Aš meldžiu, Dangišskasis Tėve, kad Tu leistum šiai Žiniai giliai įsiskverbti į čia esančių žmonių širdis, ir į tų, kurie klausysis Jos per garsajuostę. Ir te Šviesa apšvies Žodį, Sėklą, ir išaugins kiekvieną iš anksto numatytą Sėklą, kuri buvo pasodinta čia, tuose skirtinguose blizgesiuose ir organizacijose.

Te jie pamato kaip Nikodemas, net jei jiems teks „ateiti naktį“, ateiti pas Šviesą. Suteik tai, Tėve.

²⁸⁷ Te čia pasireišk tas išsiliejimas, iš tos Uolos, kuri buvo iškirsta iš to kalno, be rankų pagalbos. Ji sutriuškins šias pagonių karalystes iki pat žemės, visas šias karalystes, dvasines karalystes ir žemiškas karalystes. Ir Uola uždengs visą žemę; ji bus visiškai apvalyta. Tie, kuriuos ta Uola sutraiškys, bus sumalti į miltus; tie, kurie kris ant tos Uolos, turės tvirtą pamatą.

²⁸⁸ O Kristau, leisk man, kaip Tavo tarnui, numirti ant šios Uolos, ant šios Tavo Žodžio Uolos. Viešpatie Dieve, leisk man stovėti kaip Dovydui, ir tiems senovės karžygiams, kurie stojo už Dovydą, leisk man šiandien stovėti už šį Žodį, kol matau, kad Jis yra atmetas denominacijų. Jis slypi kažkur čia, mažoje, atokioje vietoje. O Dieve, aš . . . Suteik, kad mes turėtume jėgos ir drąsos, ir Šventosios Dvasios, kad išstovėtume, nes valandos darosi vis tamsesnės ir tamsesnės.

Tačiau leisk mums visada prisiminti, jog Tu esi šalia, kad įjungtum Šviesą. Bet kurią valandą, kurią Tu panorėsi, Tu gali įjungti Šviesą, Tėve. Taigi mes meldžiame . . .

²⁸⁹ Kaip Tu ir pasakei: „Jūs esate pasaulio Šviesa“. Suteik, Viešpatie, kad mūsų Šviesos, kurios tarnauja Tau, šviestų kitiems taip ryškiai, kad jie išvystų Evangelijos Šviesą mums ja gyvenant, Viešpatie, dieną išdienos, atspindint jiems Jėzaus Kristaus Gyvenimą kai Jis buvo žemėje; pilnas nuolankumo ir švelnumo, bet tuo pačiu turintis Žodį, kuris gyvenimu išsireiškė per Jį. Suteik tai, Viešpatie.

Nes mes žvelgiame į Tave, tą Didįjį, Kuris rankoje laiko jungiklį. Tu Savo rankoje laikai pasaulį. Tu viską laikai Savo rankoje ir išlaikai pasaulį Savo Žodžiu.

O Tėve, leisk mums priimti Žodį; ar Tu padarysi tai, prašau, Viešpatie? Tebūna tai kiekvienos čia esančios širdies liudijimas ir troškimas.

²⁹⁰ Tėve, kai mes dainuojamę šiuos himnus. . . Kaip Dovydas dainavo himnus, jie tapo pranašyste. Jie buvo pranašystė, ir Tu pripažinai juos, kaip pranašystę. Kai mes dainuojame tai, Viešpatie, te tai būna mūsų širdyse, kai mes dainuojame: „Mes vaikščiosime šioje Šviesoje“. Tebūnie tai, Viešpatie.

Tai nuostabi Šviesa. Tai Žodis. Tai Kristus, gyvenantis tarp mūsų. Ne tai, kas Jis buvo; kas Jis yra, ir mes žinome, tai kas Jis buvo - tik atspindėjo tai, kas Jis yra. Ir mes meldžiame, Tėve, kad žmonės suprastų ir vaikščiotų šioje nuostabioje Šviesoje. Mes prašome Jėzaus Vardu.

²⁹¹ Kol mes stovime dar minutėlę, norėčiau, kad mes visi dainuotume.

²⁹² Taigi, čia yra presbiterionų, metodistų, katalikų. Tai mišri auditorija, kalbant apie tuos iš denominacijų.

²⁹³ Taigi, atminkite, tebūnie tai žinoma, kad aš nekalbu nieko prieš tuos žmones esančius tuose blizgesiuose. Bet aš įrodžiau tai pagal Bibliją, kad jie tėra blizgesiai. Jei taip nebūtų, Kristus su jais darytų tai, ką Jis pažadėjo daryti. Suprantate? Bet jie atsisako To. Suprantate? Ir kai jūs ten nuvykstate, ką jūs randate? „Prisijunk prie bažnyčios, pakartok tikėjimo išpažinimą“. Ir kas iš to gaunasi? Priėję kelio pabaigą, jūs sužinote, kad tai buvo netikra - mirażas.

Kristus yra Žodis. Jis yra Šviesa. Gyvenkite dabar, kol dar galite gyventi. Gyvenkite dėl kažko.

²⁹⁴ Dėl ko jūs gyvenate? Tam kad galėtumėte numirti. Kiekvienas iš jūsų, dėl ko jūs dirbate? Kad pavalgyti. Dėl ko jūs valgotė? Kad gyventumėte. Dėl ko jūs gyvenate? Kad mirtumėte.

Taigi, kodėl negyventi, kad gyventi? Kodėl negyventi, kad gyventi? Tuomet, vienintelis būdas jums gyventi - priimti Žodį. Nes: „Žmogus gyvens ne vien duona, - tai, ką uždirbame prakaituota kakta, - „bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“. Dabar Žodis, iš Dievo lūpų, yra įrodytas tiesiai čia prieš mus, per Šventąją Dvasią. Gyvenkite Juo, ar gyvensite?

²⁹⁵ Taigi, aš noriu, kol mes vėl tai dainuojame, kiekvienas tiesiog stovėkime savo vietoje, ištieskite ir paspauskite kam nors ranką, ir pasakykite: „Broli, vaikščiokime šioje Šviesoje“, - kol mes dainuojame „*Vaikščiok Šviesoje*“. Ar padarysite tai? Pasimelskite vienas už kitą susikabindami rankomis, kol mes kartu tai dainuojame; užmerkdami savo akis kaip tik galima stipriau.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ji ateina ten, kur šviečia malonės ramos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį, (Kas Ji?)
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Dabar pakelkime savo rankas.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,
Ateiname, kur šviečia malonės ramos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
O, Jėzus, pasaulio Šviesa.
Ateikite visi jūs, Šviesos šventieji, skelbkite:
(Kas tai?)
Jėzus, pasaulio Šviesa;
Tuomet suskambės Dangaus varpai,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

Visi, dabar sudainuokime tai.

Mes vaikščiosime Šviesoje, tokioje nuostabioje
Šviesoje,

Ateiname, kur šviečia malonės rasos lašeliai;
Šviečia aplink mus dieną ir naktį,
Jėzus, pasaulio Šviesa.

²⁹⁶ Dabar su palenktomis mūsų galvomis. Prisimenate, kai Izraelis buvo savo kelionėje, valgė šviežią maną kiekvieną dieną, jie vaikščiojo Ugnies Stulpo Šviesoje. Tas Ugnies Stulpas buvo Jėzus Kristus. Biblijoje sakoma, kad Jis buvo. Ir šiandien Jis yra su mumis; mes turime Jį. Mes žinome, kad Jis yra su mumis, tas pats Ugnies Stulpas, darydamas tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė būdamas čia žemėje, kad išpildytų Savo Žodį.

²⁹⁷ Mums iš čia išsiskirstant, nepamirškime, saugokite šią dainą savo širdyse, kai būsite kelyje į savo namus, kai ratai niūnuios dainą. Prieš valgydami pietus, palenkite savo galvą ir padėkokite Dievui už tai, kad atsiuntė šviesą, kuri išaugino maistą žemėje jūsų fiziniam kūnui. Tuomet padėkokite Dievui už siųstą dvasinę Šviesą, Savo Žodį, kad Jis galėtų duoti Maisto sielai. „Nes žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“.

²⁹⁸ Tiesiog toliau dainuokime šį himną sau, savo namuose, savo šeimos tarpe, ir susitikime vėl čia, šįvakar, apie šešios trisdešimt, maldos kortelėms ir taip toliau. Pasimatysime su jumis tuomet. Iki tol, palenkite savo galvas.

²⁹⁹ Aš paprašysiu brolio Nevilo, kad jis dabar ateitų čia, pastorius, ir paleistų mus su malda.

63-1229M Čia yra Žmogus, Kuris gali Įjungti Šviesą
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org